№ 106 (2606) ■ Субота, 16 червня 2001 року ■ Ціна договірна

Голос України

Газета
Верховної Ради
України

Громадські захисники та співчуваючі намагаються надати справі «Самостійної України» найбільшого резонансу.

(Матеріал читайте на 4-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1671 р. У Москві страчено ватажка селянсько-козацького повстання Степана Разіна. ■ 1866 р. На Київщині народився Володимир Ротмістров, агроном, один із засновників дослідної справи в Росії та Україні. ■ 1873 р. У с. Крива Балка неподалік від Одеси народилась Антоніна Нежданова, видатна співачка. У 1902-32 рр. — солістка Великого театру. ■ 1906 р. Народився Зіновій Книш, громадський діяч, журналіст і публіцист української діаспори в Канаді. ■ 1925 р. У Криму засновано дитячий оздоровчий табір «Артек». ■ 1963 р. Політ у космос першої жінки-космонавта Валентини Терешкової.

Національна ідея має об'єднати суспільство

Україна відбулася як незалежна, демократична й суверенна держава, і десятирічне її існування є яскравим свідченням цьому, сказав Голова Верховної Ради України Іван Плющ в інтерв'ю українському радіо, відкриваючи у четвер, 14 червня, цикл передач, присвячених історії парламентаризму незалежної України. Глава парламенту наголосив, що сьогодні Україна визнана більш як 160 країнами світу і є повноправним суб'єктом численних європейських та світових структур, досягла значних успіхів у державо- та законотворенні. Говорячи про здобутки й завдання українського парламенту, І. Плющ сказав, що Україна за 10 років «продемонструвала, що вона будує власну форму парламентаризму», який «дедалі більше відповідає загальноприйнятим європейським і світовим стандартам».

(Закінчення на 2-й стор.).

Не «прозахідна» і не «проросійська»

«Уряд проводитиме проукраїнську політику виключно в інтересах українського народу», — сказав на своїй першій офіційній прес-конференції Прем'єр-міністр України Анатолій Кінах. Він зауважив, що на першому етапі діяльності Кабміну головна увага приділяється двом напрямам: персональному складові уряду та налагодженню співпраці з Верховною Радою. Залишилася одна вакантна посада — віце-прем'єр-міністра з питань економіки, який, з одного боку, має працювати на необоротність ринкових перетворень, а з другого — бути висококваліфікованим менеджером у сучасному конкурентному світі.

(Закінчення на 2-й стор.).

Дива і проблеми Японії

10

СВЯТО БІЛИХ ХАЛАТІВ

Завтра — День медичного працівника. Відзначатимуть його в Україні близько 1,1 мільйона охоронців здоров'я, із них 202 тисячі лікарів. 2001 рік Указом Президента оголошено Роком охорони здоров'я населення України. І нарешті у медичній галузі вперше за останнє десятиліття намітилися реальні зрушення на краще. Держбюджетом цього року галузі передбачено виділити 5,2 мільярда гривень.

(Матеріал читайте на 4-й стор.).

Реалії

Запасаються свічками

Ситуацію в енергопостачанні Старобільського району на Луганщині визнано надзвичайною. За останні три роки викрадено 223 кілометри дроту, розукомплектовано 37 трансформаторів. Загальна сума збитків становить майже мільйон гривень. Лише за один місяць з ладу виведено два десятки діючих трансформаторів. Відремонтувати зразу всі трансформатори неможливо, тому в деяких населених пунктах немає електрики.

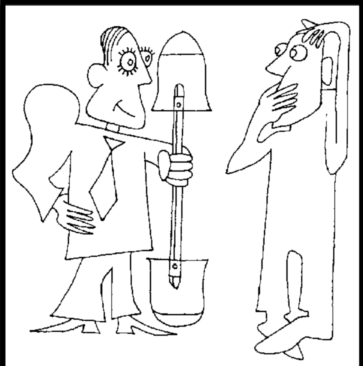
Зірку знайшли в колодязі

Уже вдруге зловмисники викрадають 66-кілограмову бронзову зірку з меморіалу загиблих воїнів-десантників у Миколаєві. Торік зірку до міліції доставив приватний підприємець, якому її здали як металобрухт наркомани. Нині зірку знайшли в одному з дренажних колодязів міста.

Сповідь «націоналіста»

11

Курінь

13

Читаймо «Голос» разом

Головне — не розхолоджуватися!

Анатолій ЛАВРЕНЮК, начальник Бобровицького районного відділу освіти:

— Уже десять років читаю «Голос України». Передплачують його і всі школи нашого району. Газета, як на мене, цікава освітянам, бо висвітлює різні політичні, дискусійні точки зору. Останнім часом в ній більше з'являється матеріалів на педагогічні, моральні теми. Щотижневі випуски «Сім'ї» дуже доречні і для дітей, і для дорослих. Повчальні журналістські розслідування Івана Ілляша. Вважаю, що в «Голосі» на досить високому рівні представлена спортивна тематика. Я з великим задоволенням читаю професійно підготовлені коментарі Віктора Браницького. Головне — не розхолоджуватися і тримати так далі!

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

Чернігівська область.

Я вам пишу...

Правдива і змістовна

Передплачую «Голос України» вже багато років. І сусідам своїм раджу його читати. Деякі особливо цікаві номери навіть зберігаю вдома. Газета подобається мені тим, що дуже смілива, правдива і змістовна.

Віктор ГОЛОБОРОДЬКО.
Яроші
Глобинського району
Полтавської області.

Розбирають і будують

14

P. S. Трьом потерпілим від стихії областям буде виділено 7 мільйонів гривень

Національна ідея має об'єднати суспільство

(Початок на 1-й стор.).

Він відзначив, що, на жаль, не всі мрії національно свідомих патріотичних сил збулися із здобуттям незалежності. Причину цього глава парламенту, зокрема, вбачає в недостатніх зусиллях з реформування економіки. Бо, лише вивівши її на рівень розвинених демократичних держав, можна забезпечити належний рівень життя громадян, який відповідав би світовим стандартам. **Серед найближчих завдань парламенту І. Плющ назвав прийняття державного бюджету наступного року, який після періоду стабілізації, що намітився в економіці в 2001 році, став би «бюджетом розвитку»**, забезпечивши просування шляхом реформ. Економічні успіхи в державі в майбутньому спікер, зокрема, пов'язав з необхідністю прийняття стабільного податкового законодавства, розвитку банківської системи. Глава парламенту висловив переконання, що прискорення економічних реформ в Україні можна досягти, зокрема, враховуючи досвід колишніх соціалістичних країн із залучення інвестицій, розбудови податкової системи. «Найболючішим питанням» на сьогодні І. Плющ назвав **створення нової української національної ідеї, яка об'єднала б суспільство.** Її відсутність він вважає «великим боргом гуманітарних та державних структур». «Національна ідея має стати стрижнем розбудови української держави та побудови громадянського суспільства в Україні», — зазначив Голова Верховної Ради, підкресливши, що «тільки національна ідея може зробити демократичні сили в державі». І. Плющ засудив прагнення частини лівих сил повернути нашу державу в лоно союзних республік, наголосивши на безперспективності цього шляху.

Серед надбань суспільства за роки незалежності **спікер парламенту виокремив досягнення «політичного плюралізму»** — багатопартійності. При цьому він висловив жаль, що більшість партій в Україні сьогодні створюються «не з волі мас знизу, а з волі чи ініціативи одного або кількох лідерів». Він закликав «не робити проблему з того», що нині є більш як 100 партій. І. Плющ переконаний, що з часом їх число зменшуватиметься, а вирішальним чинником, який впливатиме на цей процес, стане те, що подолати відсотковий бар'єр проходження до парламенту під силу лише потужним партіям чи політичним блокам. На його переконання, «першою ластівкою» об'єднавчого процесу має стати **створення широкої демократичної коаліції під час підготовки до парламентських виборів 2002 року.**

Голова Верховної Ради спрогнозував, що **в березні 2002 року у парламентських виборах братиме участь «до 10 партій» та близько п'яти блоків, до яких увійдуть 15—20 нинішніх партій.** На його думку, це буде «зразком для наступних виборів», перед якими «партії, як вони зароджувалися, так і почнуть відмирати». І. Плющ наголосив на необхідності подолання упередженого ставлення пересічних громадян до партій, яке «склалося історично», та залучення до виборчого процесу політично неактивних громадян. У рамках **циклу «Історія парламентаризму незалежної України», присвяченого 10-й річниці незалежності нашої держави**, Національною радіокомпанією України планується підготувати **шість передач, які двічі на місяць виходитимуть в ефір у постійній рубриці «Фактор часу».** Цикл продовжить передача, присвячена п'ятій річниці прийняття Конституції України. У наступних програмах буде розкрито політичні механізми прийняття законодавчих актів та узгодження позицій парламенту і Президента, показано трансформацію виборчої системи від виборів 1990 року до виборів 2001 року, проаналізовано значення Верховної Ради України як головного чинника утвердження демократії, її роль у прискоренні процесів політичної структуризації суспільства і здійсненні конституційного принципу народовладдя. Одну з передач циклу планується присвятити гармонізації українського законодавства з європейським. У ній слухачі ознайомляться з позиціями депутатів, які представляють Україну в міжнародних організаціях.

Інформаційне управління Верховної Ради.

Не «прозахідна» і не «проросійська»

(Початок на 1-й стор.).

Анатолій Кінах сказав, що економіка України за п`ять місяців демонструє високі темпи. Валове зростання становить 110 відсотків, що є найвищим показником серед країн СНД. Обнадіюють зрушення в експертно-імпортній структурі за рахунок збільшення експорту машинобудування. Водночас на цій ділянці ще багато тривожного, якщо взяти до уваги те, що з 1991 року експорт машинобудівної продукції зменшився з 31 до 13 відсотків, а енергозатратний збільшився з 26 до 58 відсотків.

Найбільше турбує низька платоспроможність внутрішнього ринку та населення. Проблема бідності не поліпшується. Середня зарплата по Україні становить 93 відсотки прожиткового рівня, тобто 53 долари.

Напружено виконується бюджет. Незадовільні показники з трьох напрямів: погашення недоплат, недоодержання від приватизації (за п`ять місяців зібрано 67 відсотків) та ненадходження від міжнародних кредиторів — МВФ, Світового банку тощо. Проте не розглядатимуться питання секвестру бюджету і вживаються заходи, щоб не допустити цього.

Прем'єр-міністр зазначив, що підтягується фінансова дисципліна у ПЕК, але уряд ніколи не піде на те, щоб у рахунок боргів з Росією приватизувати газо- і нафтопроводи. З цих питань триває системна робота за порозуміння з Росією, зокрема, про це йшлося і на зустрічі з Прем'єр-міністром Росії Михайлом Касьяновим.

Анатолій Кінах зауважив, що надалі влада не допустить такої «приватизації», яка сталася з «Донбасенерго» та «Запоріжсталлю». «Зробимо все, щоб винних у цьому зловживанні було покарано», — сказав він.

Прем'єр-міністр наголосив, що уряд налаштований на довгострокову роботу і добре було б, щоб про це знали і суспільство, і політики. «Ми не будемо заручниками будь-яких рокировок у парламенті чи десь іще. Ми готові працювати з усіма», — підкреслив Анатолій Кінах.

На прес-конференції Прем'єр-міністр представив нового прес-секретаря Кабміну Сергія Нагорянського і подякував Наталії Зарудній, яка обіймала цю посаду в попередньому уряді.

Анатолій КАРАСЬ.

 Фотофакт

Дніпропетровська митна академія святкує свій перший ювілей. Упродовж п'яти років цей заклад готує професійні кадри для української митниці за багатьма напрямами. Курсанти опановують зовнішньоекономічну діяльність, правознавство, інформаційні системи та технології.

Постанова Верховної Ради України

Про звіт Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань вивчення соціально-політичної ситуації, що склалася у місті Василькові Київської області у зв'язку з проведенням у травні 2000 року позачергових виборів міського голови, та забезпечення конституційних прав громадян місцевими органами державної влади

Заслухавши і обговоривши звіт Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань вивчення соціально-політичної ситуації, що склалася у місті Василькові Київської області у зв'язку з проведенням у травні 2000 року позачергових виборів міського голови, та забезпечення конституційних прав громадян місцевими органами державної влади, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Звіт Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань вивчення соціально-політичної ситуації, що склалася у місті Василькові Київської області у зв'язку з проведенням у травні 2000 року позачергових виборів міського голови, та забезпечення конституційних прав громадян місцевими органами державної влади взяти до відома.

2. Запропонувати Прем'єр-міністрові України внести подання Президенту України про звільнення з посади голови Київської обласної державної адміністрації Засухи А. А.

3. Генеральній прокуратурі України здійснити перевірку законності дій посадових осіб органів виконавчої влади, з вини яких мало місце масове порушення конституційних прав і свобод громадян України —жителів міста Василькова.

4. Матеріали, які надійшли до Тимчасової слідчої комісії, передати до відповідних комітетів Верховної Ради України та органів державної влади для подальшого вивчення і реагування.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ.

м. Київ,
7 червня 2001 року.
№ 2490-ІІІ.

Співробітництву уряду й парламенту допоможе рада

Розпорядженням Кабінету Міністрів створено Консультативну раду з питань співробітництва Кабміну і Верховної Ради. Співголовами ради визначено Прем'єр-міністра України Анатолія Кінаха і першого заступника Голови ВР Віктора Медведчука (за згодою).

Як повідомляє «Інтерфакс-Україна», з боку уряду до ради включено, зокрема, державного секретаря Кабінету Міністрів Володимира Яцуба та його заступника Тимофія Мотренка. З боку парламенту — керівників усіх 14 депутатських груп і фракцій, зокрема: фракції партії «Демократичний союз» — Олександра Волкова, фракції СДПУ(о) — Олександра Зінченка, фракції НДП —Олександра Карпова, групи «Яблуко» — Михайла Бродського, фракції КПУ — Петра Симоненка, групи «Солідарність» — Петра Порошенка (всі — за згодою).

Рішення про створення такої ради прийняте «з метою поглиблення співробітництва органів виконавчої та законодавчої влади і впровадження механізму проведення постійних консультацій».

ЗАКОНОДАВЕЦЬ

Возити безплатно пільговиків мусять і приватники

НОВА НОРМА. Верховна Рада ухвалила Закон України «Про автомобільний транспорт».

ЦЕ ОЗНАЧАЄ, що поряд із важливими питаннями державного регулювання діяльності автотранспорту, здійснення державного контролю на автотранспорті, розвитку автотранспорту загального користування, вимог до автотранспорту та інфраструктури автомобільних шляхів сполучення тощо, новий закон передбачив низку положень, що стосуються абсолютної більшості громадян нашої держави — користувачів транспорту загального користування.

Зокрема, закон визначає основні права та обов'язки пасажира і пасажирського перевізника, частина яких досі закріплювалася різними підзаконними нормативно-правовими актами і не мала належної юридичної сили. Так, закон надає пасажиру автотранспорту загального користування право:

— одержувати від перевізника, водія на зупинках автобусних маршрутів, автостанцій та автовокзалах інформацію про послуги автомобільного транспорту;

— безоплатно провозити з собою на автобусних маршрутах одну дитину дошкільного віку без надання їй окремого місця;

— безоплатно провозити з собою на автобусних маршрутах ручну поклажу, а також відповідно до законодавства про захист прав споживачів і правил перевезень користуватися іншими правами.

Пасажир також може відмовитися від послуг перевізника та одержати у встановленому порядку компенсацію вартості проїзду.

Водночас закон визначає обов'язки пасажира, зокрема: мати при собі квиток на проїзд, на провезення багажу, за наявності пільгового проїзду — відповідне посвідчення, а також виконувати вимоги правил користування автотранспортом.

Водій автобуса при перевезенні пасажирів автотранспортом загального користування має право:

— вимагати від пасажирів виконання їхніх обов'язків;

— не допускати до поїздки пасажира, який не має квитка, порушує громадський порядок у салоні, забруднює його, пасажирів або їхні речі;

— під час посадки в автобус пасажирів перевіряти наявність квитків на проїзд і перевезення багажу;

— не видавати багаж, якщо пасажир не пред'явив квитка.

Закон надає право припиняти перевезення пасажира автотранспортом за ініціативою пасажирського перевізника чи водія автотранспортного засобу, якщо пасажир:

— перебуває в стані алкогольного сп'яніння;

— порушує громадський порядок;

— пред'являє заборонений до перевезення багаж або багаж, який за габаритами не відповідає встановленим нормам;

— порушує інші вимоги правил надання послуг пасажирським автотранспортом.

Важливим у нинішніх умовах, коли до послуг перевезень пасажирів автомобільним транспортом загального користування дедалі більше вдаються перевізники-приватники, є положення закону про те, що пільгові перевезення осіб, які відповідно до законодавства мають такі права, здійснюються пасажирськими перевізниками усіх форм власності та підпорядкування (ст. 36).

Пасажирському перевізнику забороняється відмовлятися від пільгового перевезення, крім передбачених законом випадків. Безпідставна відмова від пільгового перевезення тягне за собою відповідальність згідно із законом.

ЗВЕРТАЄМО УВАГУ на встановлені законом певні особливості надання послуг пасажирам автостанціями та автовокзалами. Згідно зі ст. 34 закону, автостанції та автовокзали надають пасажирам послуги, пов'язані з їх проїздом автобусними маршрутами загального користування. Перелік таких обов'язкових послуг визначається правилами надання послуг пасажирського автотранспорту. За надання обов'язкових послуг на автостанціях та автовокзалах з осіб, які придбавають проїздні квитки, стягується відповідно автостанційний та автовокзальний збір, граничні розміри якого встановлюються КМ України. Інші послуги автостанцій та автовокзалів, пов'язані з проїздом пасажирів автобусними маршрутами загального користування, крім послуг матері та дитини, надаються за додаткову плату.

ДЛЯ ДОВІДКИ: закон ухвалено парламентом 5 квітня 2001 р., він набрав чинності з 15 травня ц. р. З його повним текстом можна ознайомитися в номері «Голосу України» від 15 травня 2001 р.

Ведучі рубрики нагадують норму ст. 68 Конституції України:

«Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності».

Микола МЕЛЬНИК, кандидат юридичних наук.

Анатолій БЕНЬ, оглядач «Голосу України».

Ех, чому я не палю!..

Передсвяткові думки

Нещодавно довелося пожалкувати про це, хоча в принципі я противник куріння. Під час Днів «Голосу України» на Одещині кілька разів перетинали кордон із сусідньою Молдовою. І майже всюди прикордонники — солдати строкової служби — не так паспортами цікавилися, як з надією запитували:

— А цигарки не знайдеться?

Почувши негативну відповідь, хлопці, бувало, аж спльовували спересердя.

А в придунайських містах і селах, де дислокуються прикордонні підрозділи, не раз випадало чути від мешканців, у тім числі від керівників органів місцевого самоврядування, про біди охоронців кордону, пов'язані з, м'яко кажучи, недостатнім постачанням їм найнеобхіднішого, передусім продуктів харчування. Доводиться вишукувати для прикордонників такі-сякі роботи, аби була змога щось їм заплатити, чи просити сільгосппідприємства в порядку шефства завозити на застави овочі, фрукти, інші продукти.

Не збираюся звинувачувати в чомусь молодших і старших командирів чи кивати в бік командування Південного напрямку Прикордонних військ. Знаю, що роблять вони все можливе, щоб вартові кордону якнайменше відчували нужду. Ось тільки можливості для цього надто обмежені.

Доречно, думається, на цьому тлі назвати такі, скажімо, дані: тільки за п'ять місяців нинішнього року військовослужбовці Південного напрямку Прикордонних військ України затримали 770 порушників державного кордону, вилучили контрабандних товарів і боєприпасів на 3 мільйони гривень. Нерідко ризикуючи при цьому своїм життям...

І в той же час змушені, мов жебраки, канючити у цивільних цигарки...

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеська область.

У номер

Гірники холдингової компанії «Краснодонвугілля», що на Луганщині, видобули два мільйони тонн вугілля з початку року.
На знімку: *гірники кращої дільниці компанії «Самсонівська-Західна»*

Фото Вадима ЛІСНОГО (Укрінформ).

До Дня незалежності

«Чарівне намисто» розсиплеться Південнобережжям

Прем'єра великого театралізованого дійства під такою назвою, присвяченого 10-річчю незалежності й 160-літтю першого видання Шевченкового Кобзаря, відбулася у клубі Центрального військового санаторію «Крим» в Партеніті.

Глядачі — ялтинці й відпочивальники з різних міст СНД — буквально засипали квітами і довго не відпускали зі сцени автора композиції і виконавця ролі Тараса Шевченка, артиста Кримської філармонії, майстра художнього слова Василя Кочмалу, заслужених артистів України Ніну Козлову і Володимира Колесникова, артистів Валентина Веху, Миколу Родзіна, Віктора Дерябіна, Валентину Трикоз, Наталю Коптєву, ансамблі бандуристок і народних інструментів під керівництвом Олександра Леля і Кирила Боровського.

До кінця літа «Чарівне намисто» гастролюватиме концертними майданчиками усього Південнобережжя. Успіх прем'єри такий, що директор Ялтинського відділення Кримдержфілармонії заслужений працівник культури України і Грузії Елгуджа Кепуладзе вважає театралізовану концертну композицію за творами Тараса Шевченка гідною висунення на здобуття премії імені Кобзаря.

Віктор ХОМЕНКО.

Решетилівці й тернопільці наступили на ті самі граблі

У Центрвиборчкомі

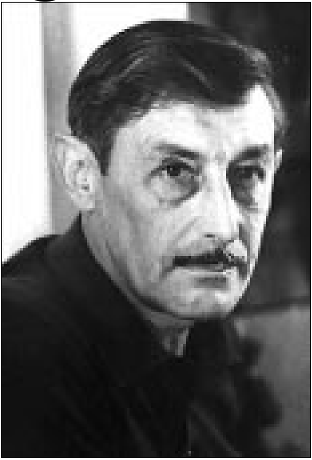
Днями Центрвиборчком відмовив у реєстрації ще двом ініціативним групам громадян з проведення всеукраїнського референдуму. Цього разу не поталанило мешканцям Тернополя та районного центру Решетилівка Полтавської області, котрі у середині травня на зборах прийняли рішення про доцільність проведення референдуму з добровільної відставки (на знак каяття) Президента Леоніда Кучми та встановлення в Україні європейської моделі організації влади.

У поданих документах ініціаторів референдуму ЦВК побачила ті самі порушення, що й під час розгляду документів черкащан. Серед формальних — відсутність підписів деяких громадян, виправлення в документах тощо. А головне, як вважають у Центрвиборчкомі, — запропоновані питання «за своїм змістом не можуть бути предметом всеукраїнського референдуму, оскільки не є такими, що реалізуються обов'язковим внесенням змін до Конституції України, зміною чи скасуванням окремого закону України чи окремих його положень, або прийняттям рішення, що визначає основний зміст Конституції України, закону України чи іншого нормативно-правового акта».

Цікаво, невже учасники зборів за проведення референдуму, що відбулися в багатьох інших населених пунктах, наштовхнуться на ті самі граблі?

По обидва боки ностальгії

Видатні українці

Завтра виповнюється 90 років від дня народження відомого письменника Віктора Некрасова.

У 1947 році він отримав Сталінську премію за повість «В окопах Сталінграда». Критики вважали, що ця книга поклала початок правдивій літературі про Велику Вітчизняну війну. Уникнувши фальшивого пафосу і патетики, Некрасов створив широку картину подвигу народу на війні, започаткував напрям так званої військової прози.

Написав багато дорожніх нарисів, зокрема, «Перше знайомство», «По обидва боки океану», «Місяць у Франції». Публіцистичні виступи письменника (про увічнення жертв фашизму у Бабиному Яру в Києві, про «будинок Турбіна» на Андріївському узвозі, на захист української літератури) завжди мали широкий громадський резонанс.

У 60-х роках Некрасова виключили з партії і Спілки письменників за безпідставними звинуваченнями. А незабаром письменника зі світовим ім'ям перестали друкувати, його книги вилучали з бібліотек.

У 1974 році Віктор Некрасов емігрував до Парижа, працював на радіо «Свобода». У зарубіжних журналах надрукував «Записки роззяви» — нотатки-спогади про Київ, його історію, «Маленьку печальну повість» — про долю «третьої хвилі» еміграції з СРСР. Він також написав повість «Саперліпопед» — гротескна розповідь про можливі варіанти своєї долі. Помер Віктор Платонович 1987 року.

А в Києві на будинку, де жив письменник, відкрито меморіальну дошку.

Фото Юзефа МОСЕНЖНИКА (Укрінформ).

Суд іде

На лаві міліціонери і спортсмени

Безпрецедентний процес почався у Верховному суді Криму. 19 учасників, серед яких четверо колишніх працівників міліції, звинувачують у розбійних нападах на квартири, здійснених протягом кількох років на території Криму і низки областей півдня України.

До угруповання входили спортсмени з Мелітополя, Запоріжжя і Донецька, а також дві жінки. Звинувачувані, на думку слідства, попередньо збирали інформацію про заможних громадян. У квартири бандити потрапляли під виглядом перевірки паспортного режиму.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Винесено вирок у справі Іванченка

На п'ятнадцять років позбавила волі колегія Дніпропетровського обласного суду Сергія Іванченка та його молодшого брата Володимира і Андрія Самойлова. Їх визнано винними у вчиненні 2 жовтня 1999 року замаху на життя кандидата в Президенти Наталії Вітренко та її довірених осіб. Ще двох інших підсудних, Олександра Афанасьєва та Івана Недвигу, яких з трьома першими визнано причетними й до контрабандного завезення та незаконного зберігання вогнепальної зброї та вибухівки, засуджено відповідно до шести і чотирьох років позбавлення волі. Суд ухвалив також конфіскувати усе майно, яке на правах індивідуальної власності належало засудженим. А ще цілком чи частково задовольнив усі позови постраждалих на відшкодування їхніх матеріальних і моральних збитків.

Колегія Дніпропетровського облсуду прийняла і окрему ухвалу на адресу слідчих підрозділів криворізької міліції з приводу порушень ними кримінально-процесуальних норм. Проте відкинула усі скарги підсудних з приводу того, що під час слідства визнання від них діставалися шляхом фізичного насилля і залякування.

Зрозуміло, що остаточно крапки в цій трагедії ще не поставлено.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

■ Донецьк

Другий мільйон

Двомільйонну з початку року тонну палива піднято на-гора в другу зміну 14 червня на донецькій шахті імені Засядька. Такого обсягу вугільне підприємство досягло першим у галузі. Продуктивність праці на одного працівника з видобутку на шахті становить близько 50 тонн на місяць. Таким чином, колектив заробляє власними руками і на пристойну заробітну плату, яка тут виплачується без затримок, і на здійснення соціальних програм.

До кінця року гірники мають намір видобути 4 мільйони тонн вугілля, а в 2002 році довести цей показник до 5 мільйонів тонн. Майбутнє шахти повинен забезпечити новий повітроподавальний ствол, який будується за кошти самого підприємства. Новобудови такого масштабу останні п'ятнадцять років Україна не знала: щомісяця шахтобудівники проходять углиб по 100 метрів.

Події та результати

■ Футбол

Другим фіналістом Кубка Лібертадорес став мексиканський клуб «Крусасуль», який зіграв унічию (3:3) з аргентинською командою «Росаріо». Перший матч у Мехіко завершився перемогою господарів — 2:0.

Отже, за головний клубний приз Південної Америки посперечаються "Крусасуль" та «Бока Хуніорс» (Аргентина).

Капітан збірної Чехії Павел Недвед продовжив контракт з римським клубом «Лаціо» до 2006 року.

А от капітана національної команди Нідерландів і оборонця іспанської «Барселони» Франка де Бура дискваліфіковано на рік за вживання заборонених препаратів.

Головний тренер збірної Румунії Ладіслав Болані подав у відставку і очолив португальський клуб «Спортінг» (Лісабон). На вакантне місце в румунському «Тімі» претендує легендарний форвард Георге Хаджі.

■ Бокс

Сьогодні в Києві, у залі конференцій готелю «Русь», свою роботу проведе черговий конгрес Європейського союзу професіонального боксу. Таке право — велика честь для нашої країни і конкретно для Національної ліги професіонального боксу України (почесний президент — народний депутат України Станіслав Сафронов, президент — Михайло Зав'ялов).

■ Одним абзацем

Вставки до персній, виготовлені на початку нашої ери, виявлено під час розкопок стародавньої фортеці міста в Білгороді-Дністровському, що в Одеській області. Знахідки віднесено до унікальних.

■ Фотофакт

У Луганську пройшла міжнародна українокитайська виставка-ярмарок промислових товарів. У центрі експозиції —міні-трактор спільного виробництва, який збирають на Лисичанському заводі «Строммашина»

Вердикт винесено. Але крапки в трагедії ще не поставлено

ГПУ звертається до моргу. Леся Гонгадзе — до «здорового глузду» ГПУ

Як відомо, Генеральна прокуратура вже кілька разів попереджала: якщо рідні відмовляються забрати і поховати «таращанське тіло», визнане нею на даному етапі слідства на всі сто відсотків зниклим у вересні журналістом, то вона запропонує це зробити офіційним структурам. Так само відомо, що Леся Гонгадзе також кілька разів попереджала: вона не відмовляється ховати тіло свого сина, однак наполягає на проведенні повторної комплексної судово-медичної експертизи трупа, знайденого в таращанському лісі. Оскільки вона не впевнена, що він належить Георгію.

Очевидно, втомившись попереджати недовірливих родичів, Генпрокуратура в середу визначила, хто має виконувати роль «похоронної команди». Вона дала офіційний дозвіл на поховання тіла Київському міському бюро судмедекспертизи. Адвокат Лесі Гонгадзе попросив керівників моргу зачекати з виконанням цього доручення ГПУ, щоб порадитися зі своєю клієнткою.

Учора він оприлюднив результати поради журналістам: Леся Гонгадзе і далі наполягає на проведенні повторної експертизи. У неї є кілька питань, які вона хотіла б для себе з'ясувати, і вважає, що прокуратура зобов'язана дати їй чіткі відповіді. За словами А. Федура, він сподівається, що у Генпрокуратури вистачить здорового глузду піти назустріч нещасній матері, бо це не так правова, як моральна проблема. А спроби ГПУ таким чином поховати «таращанське тіло», переконаний адвокат, —це грубе порушення прав людини і матері Георгія Гонгадзе.

Нагадаю, у матері журналіста є біологічні зразки її сина за життя, і вона хотіла б провести порівняльний аналіз. До нього, можливо, буде залучено експертів з певних європейських країн, з якими начебто є попередня домовленість за лінією організації «Репортери без кордонів». Тільки після проведення такого аналізу Леся Гонгадзе згодна розглядати питання про похорон.

Якщо на Різницькій відмовляться проводити повторну експертизу «таращанського тіла», то це рішення буде оскаржено в суді.

За словами адвоката, відповідь із Генпрокуратури має надійти протягом трьох днів. Тим часом «Репортери без кордонів» на новий поворот у справі Гонгадзе звертають увагу Ватикану. У листі на ім'я секретаря Папської курії Жан-Луї Торана, котрий займається підготовкою візиту Папи Римського до України, автори вказують на суперечності між офіційним дозволом моргу на поховання тіла і вимогою Лесі Гонгадзе провести додаткову експертизу. Цю вимогу, між іншим, ГПУ вважає необгрунтованою. Як і всі претензії матері на адресу «об'єктивних, компетентних і незалежних» слідчих.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Лідер «загарбників» офісу захоплює клітку. Для підсудних

Позавчора в Мінському районному суді Києва почався процес у справі про захоплення будинку ЦК КПУ членами гурту «Самостійна Україна». Спочатку за гратами, як відомо, сиділи всі «загарбники» разом, крім їхнього ідейного натхненника Олександра Башука. Потім ролі помінялися: виконавців випустили на свободу, а Башука запроторили в СІЗО. Там він самоспалювався, голодував, одне слово, поводив себе, як справжній бунтар.

До непослуху «головний самостійник» вдався і під час судового засідання. Він заявив, що термін перебування його під вартою у СІЗО закінчився, і тому висловив намір залишитися в клітці для підсудних у залі суду до наступного засідання. Воно має відбутися наступного вівторка.

Перерву в засіданні оголошено у зв'язку з тим, що підсудні — лідер організації О. Башук і активістка-«самостійниця» Н. Немчинова — заявили про відвід складу суду. Рішення про його заміну повинен прийняти Київський міський суд.

Клітка не перешкодила Олександрові Башуку виголосити півторагодинну промову. Він розповів про кримінальні злочини, скоєні, на його думку, співробітниками прокуратури і міліції протягом усього періоду попереднього слідства.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Ложа уряду

Міністерство позеленіло

Новопризначений міністр екології та природних ресурсів Сергій Курикін на першій прес-конференціїях урядовця заявив, що факт його призначення — це довіра Партії зелених України, яку він представляє.

«Зелений» міністр виклав основні позиції стратегії роботи свого відомства і пообіцяв, що «кадрових революцій» у міністерстві не буде. Проте слід очікувати структурних змін.

Юліана ШЕВЧУК.

Щоб перемогти біль

Медицина

Нестримний плин часу, напружений ритм життя, безперервні фізичні та розумові перевантаження... Ці чинники, звісно, не додають сучасній людині здоров'я. Щоб, як то кажуть, утриматися на плаву, треба встигати і на роботі, й удома. «А в мене ж іще дача. Треба землю обробляти. Хочеться-бо дітям вітамінів на зиму «підкинути», — бідкалася якось моя приятелька. — І раптом — цей жахливий біль у спині. Ні зігнутися, ні розігнутися. Та робота не чекає, по лікарнях бігати ніколи...»

Знайома картинка «з натури», чи не так? Лікарі констатують, що нині 80 відсотків населення страждає на різні ураження хребта. Близько мільйона хворих щороку звертаються до лікарів з приводу ущемлення спинно-мозкових нервів. Особливо вразливі шийний і попереково-крижовий відділи. Іноді хвороба так ускладнюється, що людина стає малорухливою. Її дошкуляє сильний біль. Утім, з'ясовується, є фахівці, котрі можуть повернути хворому радість руху. Про це розмовляю із співробітником Інституту нейрохірургії АМН імені А. Ромоданова завідувачем відділення ендоскопічної нейрохірургії кандидатом медичних наук Михайлом ХИЖНЯКОМ.

— Михайле Віталійовичу, які хворі найчастіше потрапляють до цього відділення?

— Наші пацієнти страждають на остеохондроз, внаслідок чого відбувається випинання грижі міжхребцевого диска у просвіт спинно-мозкового каналу із стисканням корінців мозку. Це спричиняє сильний больовий синдром. Те, що в народі називають зміщення диска.

— Чому так буває?

— Міжхребцевий диск складається з еластичного фіброзного кільця та пульпозного ядра, яке міститься в центрі герметичного фіброзного кільця. Коли через різні чинники (перевантаження, травми, надмірну вагу, вікові зміни тощо) відбувається його розгерметизація, пульпозне ядро при цьому зміщується — випадає вбік або назад. У фіброзному кільці з'являється тріщина. Такий стан випинання грижі супроводжує сильний біль у спині. Ось тоді й потрібне оперативне втручання.

— Але ж є різні ін'єкції, врешті, мануальна терапія...

— Річ у тім, що у разі такої дискогенної патології ані мануальна терапія, ані медикаментозне лікування неефективні, бо не усувають першопричину недуги. Полегшення від них недовге, больові відчуття через якийсь час з'являються знову, з часом посилюючись.

— То як бути хворому за такої ситуації?

— Звичайно, не зволікати з діагностикою і звертатися до наших лікарів, які працюють за найсучаснішою методикою. Її у 1985 році розробив і незабаром впровадив австрійський вчений — професор Т. Ашер. Це метод пункційної дискектомії з використанням лазерного променя. Він щадний і малоінвазивний. Про нього Ашер доповідав на всесвітньому конгресі нейрохірургів ще у 1993 році. Фахівці нашого НДІ свого часу стажувалися в клініці Ашера в австрійському місті Грац та в Німеччині й здобули міжнародні сертифікати на право володіння згаданим методом. Із 1996 року такі операції успішно проводять у нашому відділенні. Започаткував це лікування в Україні головний нейрохірург Міністерства охорони здоров'я, член-кореспондент АМН, професор Євген Педаченко.

— Тож усе-таки операція...

— Так, але без найменшого ризику для життя пацієнтів. Переваги ендоскопічної хірургії навіч: триває хірургічне втручання двадцять хвилин, під місцевим знеболюванням. Того самого дня за кілька годин потому пацієнт може самостійно, без ризику для здоров'я, йти додому. Звичайно, про костури можна забути назавжди.

— Що ж відбувається протягом операції-«двадцятихвилинки»?

— За допомогою лазерного променя через просвіт пункційної голки грижа, тобто зміщене хрящоподібне пульпозне ядро, у вигляді пари та рідини виходить назовні. Зрозуміло, що операцію контролює найсучасніша медична апаратура провідних західних фірм. Скажімо, оптичний перетворювач постійно стежить за тим, як голка дістається до місця дії, і лише потім вмикають лазерну установку. Зовнішній «слід» від цього хірургічного втручання — лише три міліметри. Застосування магнітерезонансної та комп'ютерної томографії у діагностиці виключає найменші помилки.

— Отже, медицина майбутнього, так би мовити, наблизилася до хворого?

— Безперечно. До речі, ми успішно оперуємо і шийний відділ хребта з такою патологією. Серед наших пацієнтів є олімпійські чемпіони, футболісти-професіонали. Один із колишніх хворих стрибав і нині успішно стрибає з парашутом. Деякі з них ще зовсім молоді люди. Тобто всі вони повернулися до активного повноцінного життя.

— Михайле Віталійовичу, скількох хворим ви допомогли?

— Особливості методу дають змогу нашому невеликому колективу оперувати до 80 осіб на місяць. За час існування відділення проведено 500 операцій. Ми підтримуємо контакт з провідними нейрохірургами Європи. Нещодавно брали участь у роботі конгресу із спинальної нейрохірургії в Москві. Отже, не стоїмо осторонь науково-технічного прогресу. Розробили з десяток технологій сучасного лікування з урахуванням індивідуальних особливостей пацієнта. До слова, нещодавно відділенню виповнилося п'ять років.

— Дай вам Боже наснаги!

Розмовляла Любов СТАНАЧИЧ.

Генетика проти злочинності

А як у них?

За рівнем злочинності Німеччина вважається однією з найблагополучніших країн Європи. Недавно міністр внутрішніх справ Отто Шилі представив у Бундестазі звіт, в якому підкреслюється, що порівняно з минулим роком скоєно на 35 тисяч злочинів менше. За останні 10 років життя в країні стало набагато безпечніше. Міністр не без задоволення зазначив, що грабіжників, злодіїв і шахраїв стало менше, ніж раніше, а розкриття злочинів становить 53 відсотки. Причому останнім часом розслідують навіть найскладніші випадки, що досі вважалися такими, які не розкриваються.

Це стало можливо завдяки генетичним «відбиткам», що їх зібрано у банку даних при Німецькому інститутові промислових норм та стандартів. Тепер до його картотеки заносять не лише відбитки пальців тих, хто уже скоїв злочин, чи тих, хто потрапив до групи ризику, а й їхні біологічні сліди, що дає змогу ефективніше ловити гвалтівників і убивць. Нині слідчі в своїй роботі дедалі більше застосовують електронні аналізатори, котрі дають їм такі дані про життя, захворювання та характер підозрюваних, про які вони самі не завжди знали.

Особливо ефективні генетичні методи під час розкриття сексуальних злочинів. Не можна сказати, що досі новим можливостям з допомогою генетики приділялося мало уваги, але про них все-таки більше говорили, ніж застосовували. Після згвалтування і вбивства в лютому 12-річної школярки Ульріке Брандт сексуальним маніяком тут всерйоз заговорили про генне тестування всіх чоловіків. І небезпідставно: в країні у розшуку 932 зниклі дитини віком до 14 років. Припустимі версії — убивства на сексуальному грунті. До речі, щороку в Німеччині скоюють 17 тисяч сексуальних наруг над дітьми. Знайти злочинця в таких випадках дуже важко. А генетичний «слід» дає змогу знайти його навіть тоді, коли інших доказів нема. І якщо раніше такі злочини вважали безнадійними, то тепер убивця практично не має шансів бути нерозкритим.

Завдяки генному «слідові» було знайдено й убивцю Ульріке. І хоча справа до генетичного тестування всіх чоловіків не дійшла, однак до банку даних занесено генетичні «відбитки» всіх громадян, що потрапили до групи ризику. Уже тільки це, вважають фахівці, може допомогти відвернути багато злочинів.

І все-таки, незважаючи на досить оптимістичний характер звіту міністра внутрішніх справ, проблеми залишаються. Найцікавіше, що чим наукочішими стають методи розкриття злочинів, тим швидше розвиваються нові форми цих злочинів, вони стають, якщо можна так сказати, дедалі якісніші й витонченіші. Особливо тривожний симптом — так званий неотероризм. Один із найнебезпечніших різновидів організованої злочинності. Та ще й у «світі без кордонів»: у країнах—членах Європейського союзу. Правоохоронні органи Німеччини «дістає» також зростання кількості дрібних правопорушень серед школярів.

Валентина ПИСАНСЬКА.
Франкфурт-на-Майні.

Непосильний тягар комунальних платежів

Уявіть таку картину. Ви заплатили продавцеві за буханець хліба, а отримали половину чи четверту частину буханки. Не може такого бути, скажете ви. Правильно, у хлібному магазині це навряд чи станеться. Однак саме за таким принципом ми сплачуємо за більшість комунальних послуг. Так, у Києві добова норма споживання води в квартирі з усіма зручностями — 350 літрів на одну особу. Виходячи з даної норми, зобов'язаний платити і той, кому досить половини, і той, хто взагалі не користується якийсь час послугами водопроводу (наприклад, поїхав у відрядження).

Немає стимулу економити

Така система діє багато десятиліть. Та коли на оплату за житлово-комунальні послуги витрачали лише невелику частину сімейного бюджету, мало хто задумувався про її недосконалість. Ситуація почала змінюватися в 90-ті роки. Дотації на житлово-комунальні послуги було скорочено, а потім ліквідовано зовсім. Щоправда, скасування дотацій намічали проводити одночасно з реформуванням житлово-комунального господарства. Пропонували створити ефективний ринковий механізм функціонування цієї галузі: залучити до неї приватний капітал, провести демонополізацію, розвивати конкуренцію між постачальниками послуг, налагодити облік води, газу, тепла. Це дало б змогу забезпечити самоокупність житлово-комунальної сфери за рахунок зменшення видатків, ресурсо- та енергозбереження, підвищити якість послуг.

На жаль, реформування галузі фактично не почалося. Тоді як ціни і тарифи на житлово-комунальні послуги непомірно зросли: лише за минулий рік вони збільшилися на 40 відсотків. Оплата цих послуг стала непосильним тягарем для більшості громадян. Заборгованість за них зросла за останній рік майже втричі і становить 6,55 млрд. грн. (**мал. 1**). Це означає, що в середньому кожна родина заборгувала за рік. А про якість житлово-комунальних послуг може судити будь-хто. Ледве теплі батареї, регулярне відключення, каламутна вода, що тече з крану, — наша повсякденна дійсність. Споживачі як і раніше не захищені від свавілля відповідних служб.

Ситуацію в житлово-комунальній сфері неодноразово обговорювали на засіданнях Комітету з питань економічної політики. А 15 травня інформацію Кабінету Міністрів про стан і формування цін і тарифів у даній сфері з ініціативи комітету було заслухано у Верховній Раді. Діяльність уряду з цього питання було піддано різкій критиці.

Багато хто з народних депутатів звертав увагу на те, що плата за житлово-комунальні послуги така висока багато в чому через наявну в нас систему розрахунків за ці послуги. У розвинених країнах споживач сплачує відповідно до показників приладів обліку, тобто за реально використані воду, газ, тепло. А ми сплачуємо зі своєї кишені за тепло, яке обігріває космос, воду, яка йде в землю з дірявих труб і стікає в каналізацію у сусідів. Тому не зацікавлені в поліпшенні роботи постачальники послуг — втрати вони просто перекладають на мешканців. Не мають стимулу економити й споживачі — адже оплата для всіх однакова.

Програма залишилася на папері

Якщо вже не хочемо брати приклад із Заходу, варто звернутися до досвіду наших предків. 1873 року в Одесі збудували водопровід. Там для обліку води, яку продавали, встановили близько 6 тисяч водомірів. Отже, в XIX столітті можна було створити дієву систему обліку, а в XXI столітті ми не здатні домогтися цього!

Щоправда, Програму поетапного оснащення наявного житлового фонду засобами обліку й регулювання споживання води й теплової енергії прийнято ще 1995 року. Намічалося протягом п'яти років встановити такі прилади в 300 тисячах багатоквартирних будинків з одночасним, за можливості, впровадженням поквартирного обліку. Насамперед лічильниками мали оснащувати багатоповерхові приміщення. Відомо, що установка засобів обліку дає змогу щонайменше на 25—30 відсотків зменшити платежі за комунальні послуги. Точніше рахуєш — менше платиш! Отже, якби цю програму виконали, минулорічне підвищення цін і тарифів у житлово-комунальному секторі не було б таким відчутним для більшості населення.

На жаль, Програма залишилася на папері. 1996 року лічильниками холодної води було оснащено 6550 будинків, а в наступні роки темпи їх встановлення навіть зменшилися. З іншими засобами обліку справа ще гірша (**мал. 2**). Згодом термін завершення Програми продовжили до 2002 року, однак і скориговані завдання не виконуються. Минулого року було намічено встановити лічильники холодної води в 46 тисячах будинків, а реально оснащено ними 5 тисяч. Завдання з установлення лічильників гарячої води виконано на 2,2 відсотка, лічильників теплової енергії — на 3,6, регуляторів температури — на 0,9 відсотка (**мал. 3**). За нинішніх темпів для виконання завдань Програми з оснащення будинків лічильниками холодної води знадобиться 50 років, а лічильниками гарячої води — 188 років! Не набагато краща справа з лічильниками газу. На 1 березня ц. р. встановлено 268 млн. таких лічильників, ними оснащено 26,3 відсотка квартир.

Економія — справа державна

Таке становище неприпустиме. Люди мають платити лише за реально надані послуги. Уряд зобов'язаний навести в житлово-комунальній сфері елементарний лад, налагодити облік води, газу, тепла. Відомо, що на комунально-побутові потреби витрачається близько половини газу. Тому економія енергоресурсів у побутовому секторі — необхідна умова оздоровлення паливно-енергетичного комплексу, забезпечення енергетичної безпеки країни. Економія води, тепла дасть змогу зменшити витрати на будівництво нових об'єктів водогінно-каналізаційного господарства й енергетики. Ці кошти можна буде використати для реконструкції діючих об'єктів, а також інженерних мереж, які перебувають в аварійному стані.

Масове виробництво засобів обліку дасть можливість створити й зберегти тисячі робочих місць. Повіривши в серйозність намірів уряду, десятки українських підприємств налагодили випуск лічильників води, газу, теплової енергії. Але тепер вони мають значні труднощі зі збутом своєї продукції. Парадоксально, але в Україні спостерігаємо перевиробництво таких лічильників!

Цікаво, що завдання вищезгадуваної Програми з установлення квартирних лічильників виконуються значно краще, ніж з установлення лічильників у будинках. Так, минулого року встановлено 231 тисячу квартирних лічильників холодної води, у 4,5 разу більше, ніж 1999-го. Лічильниками гарячої води оснащено 125 тисяч квартир. Для порівняння: позаминулого року встановлено 25 тисяч таких приладів, а 1996-го — трохи більше п'яти тисяч. Люди вчаться рахувати гроші: за нинішніх тарифів лічильники окупаються протягом кількох місяців. Але жодної допомоги від держави немає. Мало того, власникам квартир, які бажають власним коштом установити засоби обліку, дуже часто доводиться довго оббивати пороги різних інстанцій. Не можуть чиновники розв'язати проблему, то хоча б не заважали людям! Заради справедливості слід зазначити, що свого часу уряд все-таки намагався нам допомогти. 23 травня 1998 року було прийнято постанову Кабінету Міністрів № 741 «Про порядок компенсації витрат на придбання й установлення в 1998 році побутових лічильників газу вітчизняного виробництва». Громадяни здобули право встановлювати такі лічильники з оплатою у розстрочку. При цьому безвідсотковий кредит надавався на рік, а пенсіонерам, іншим непрацездатним особам — на три роки. Було заплановано за такою схемою встановити 1998 року мільйон газових лічильників, а встановлено за три роки... 70 тисяч. А як могло бути інакше, коли на ці цілі заплановано виділити 90 мільйонів доларів, а реально використано 3,75 мільйона гривень?

Точний облік не вигідний

То чому не виконуються рішення, які здатні принести велику користь і людям, і державі? Я вважаю, тут справа не тільки в бюрократизмові. Лише один приклад. Щороку на шляху до споживача невідомо куди зникає понад два мільярди кубометрів газу на суму 400 млн. гривень. Чи потрібні ще пояснення, чому багато кому просто не вигідно, щоб був точний облік?

Треба допомогти людям, які хочуть встановити лічильники в квартирах, але не мають для цього коштів. Тому пропоную гроші, котрі зекономив бюджет внаслідок скасування дотацій на житлово-комунальні послуги, використати для встановлення усім бажаючим лічильників газу, води з оплатою у розстрочку, а пенсіонерам, інвалідам, багатодітним родинам — зі значною знижкою.

Відповідальність за нинішню ситуацію в житлово-комунальній сфері лежить не лише на уряді. Собівартість деяких комунальних послуг і тарифи для населення в одних областях іноді вдвічі-втричі вищі, ніж в інших. Помітно відрізняються і темпи встановлення засобів обліку. Так, минулого року в Полтавській області лічильниками холодної води оснащено 629 приміщень, у Одеській — 508, а в Херсонській — лише сім. Регіональні різниці в темпах установлення квартирних лічильників ще більші. У Львівській області в квартирах установлено 56,4 тисячі лічильників холодної і гарячої води, у Київській — 31,8 тисячі, тоді як в Одеській — 514. Більш як половина газифікованих квартир оснащена лічильниками газу в Закарпатській та Івано-Франківській областях, а в Донецькій — 12,3 відсотка, у Києві 5,6 відсотка.

7 червня Верховна Рада ухвалила постанову «Про інформацію Кабінету Міністрів України щодо стану і формування цін і тарифів у житлово-комунальній сфері», підготовлену членами Комітету з питань економічної політики. Роботу уряду з проведення цінової політики в цій сфері визнано незадовільною.

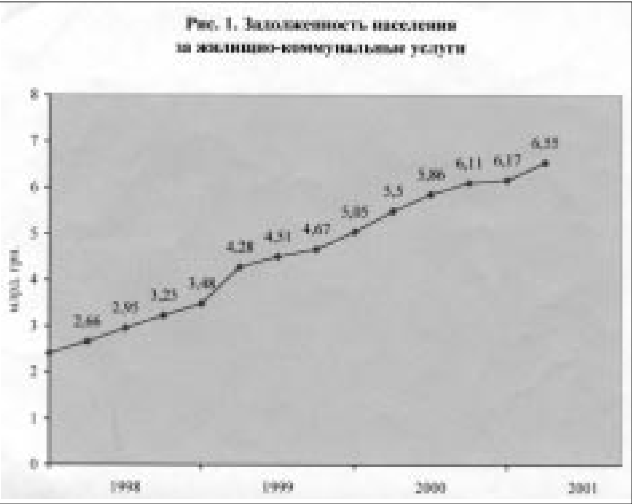
У постанові відзначено, що політика уряду з формування цін і тарифів на житлово-комунальні послуги порушує права людини, вкрай негативно впливає на життєвий рівень населення. Укорінена практика встановлення завищених норм споживання газу, води, тепла сприяє тому, що зростаючі обсяги втрат у галузі перекладають на споживачів. У зв'язку з цим Кабінетові Міністрів доручено переглянути наявні нормативи споживання житлово-комунальних послуг, задіяти всі можливі резерви для зменшення їхньої собівартості. Плановано переглянути дотації на оплату таких послуг родинам, доход членів яких менше за прожитковий мінімум, а також погасити їхні заборгованості за житлово-комунальні послуги.

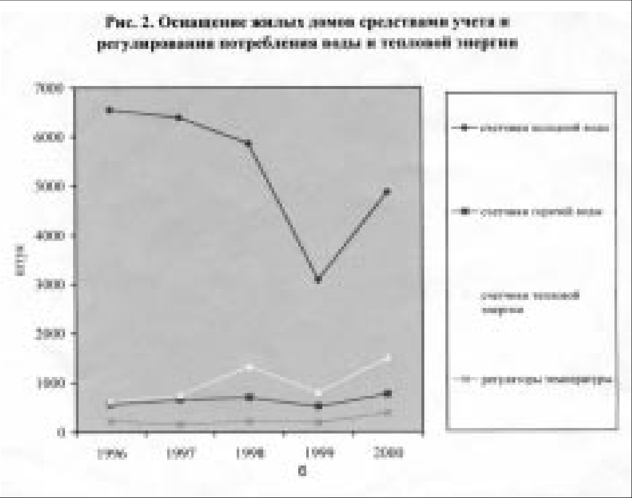
У постанові вказується на негативні наслідки обкладання електроенергії податком на додану вартість. Відзначу, що я разом з деякими моїми колегами вніс у вересні 1999 року законопроект, який передбачає продовження дії нульової ставки ПДВ на електроенергію. Його було схвалено в першому читанні, однак прийняти в цілому не вдалося. І все-таки ситуацію треба виправляти. Плановано внести зміни до Закону «Про податок на додану вартість», звільнивши електроенергію від ПДВ.

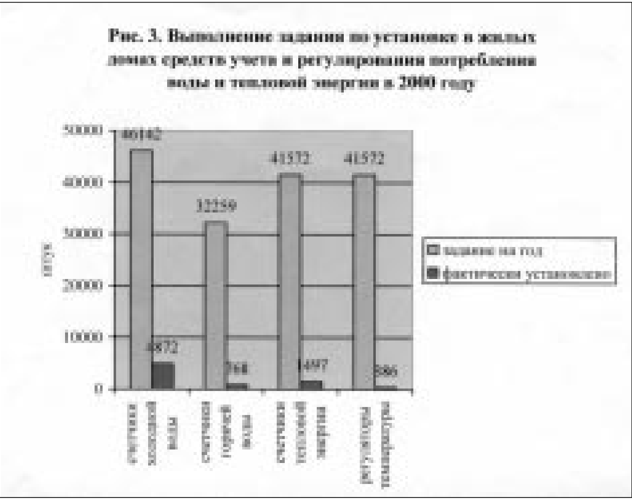
Кабінетові Міністрів доручено забезпечити реалізацію Програми оснащення наявного жилого фонду засобами обліку й регулювання споживання води й теплової енергії. Урядові запропоновано допрацювати її з урахуванням відставання в термінах реалізації й потреби прискорення її завершення. Кошти на реалізацію Програми буде передбачено в державному бюджеті. Адже встановлення таких лічильників — дієвий засіб соціального захисту населення. До того ж це дасть змогу зекономити сотні мільйонів гривень за рахунок скорочення виплат за програмою житлових субсидій. Намічено також виділити додаткові кошти на капітальний ремонт приміщень, модернізацію водогінно-каналізаційного господарства й систем теплопостачання.

Аби чиновники не саботували проведення цих та інших заходів, передбачених даною постановою, інформацію Кабінету Міністрів про хід її виконання намічено заслухати вже в липні. Але звітувати доведеться вже новому урядові. Хочу зазначити, що за проект згаданої вище постанови на засіданні Комітету з питань економічної політики голосував і новий Прем'єр-міністр Анатолій Кінах. Мало того, він був одним з ініціаторів розгляду цієї проблеми на засіданні нашого комітету. І це дає змогу сподіватися, що наведення порядку в житлово-комунальній сфері, проведення там необхідних реформ стане не на словах, а на ділі одним із пріоритетів у діяльності уряду.

Олексій КОСТУСЄВ,
голова Комітету Верховної Ради з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій, кандидат економічних наук.

Люди мають платити лише за реально надані їм послуги

Депутат має жити серед виборців

Точка зору

Державотворення незалежної України, становлення демократії, залучення широких верств населення до управління державою неможливі поза повноцінною діяльністю органу законодавчої влади — Верховної Ради. Не випадково розбудова української держави розпочалася із спроб реформувати насамперед Верховну Раду. В жорсткій політичній боротьбі перемогу отримали демократи, які за зразок взяли досвід західного парламентаризму, який було безоглядно перенесено спочатку у виборчий процес, а вже потім і в стіни Верховної Ради. Що з цього вийшло, певно, читачі «Голосу України», знають. Чому так вийшло? Це варто проаналізувати українським вченим та політикам. Результатом цього аналізу повинен стати пошук конкретних шляхів докорінного реформування діяльності вищого законодавчого органу України. Від українських вчених, від нашої науки залежить віднайдення принципово нових рішень, які допомогли б нашій країні вийти з системної кризи влади, в якій вона перебуває протягом останніх десяти років.

Чому розпочинати потрібно саме із законодавчої влади? Бо саме тут формуються, примножуються та зберігаються демократичні форми управління суспільством. Верховна Рада, як представницький орган влади, за правильної організації її діяльності має можливість створити базу для реформування всіх без винятку сфер суспільного життя. Альтернатива парламентаризму, основаному на демократичному виборчому праві, тільки одна — диктатура, а це ми вже проходили, і не думаю, що захочемо повторювати помилки минулого. Як тут не згадати відомі слова Уїнстона Черчілля про те, що демократична парламентська система Заходу має багато недоліків, але, на жаль, людство нічого кращого поки що не придумало.

Звичайно, можна сприйняти ці слова як безвихідь або заклик йти бездумно за Заходом. А можна — як заклик до пошуку ефективніших форм представницької демократії. І розпочати цей пошук, на мою думку, треба з виборчого законодавства. Бо проведення виборів, принципи формування та реалізації права громадян вибирати та бути обраними є наріжним каменем сталої демократії. Не випадково саме навколо цих проблем постійно точиться гостра дискусія і в самій Верховній Раді, і за її межами. Однак предметом обговорення була і залишається доцільність застосування мажоритарної, змішаної чи пропорційної виборчої системи.

18 листопада 1993 року Верховна Рада після напруженої політичної боротьби ухвалила Закон «Про вибори народних депутатів України» на основі мажоритарної системи. Та вже за рік — конституційна криза, головною причиною якої стає неструктурованість парламенту, неспроможність сформулювати більшість, а це означає неможливість прийняття базових законів для проведення політичних та економічних реформ. Що, у свою чергу, веде до поглиблення економічної кризи, загострення стосунків між законодавчою та виконавчою гілками влади.

Пошук виходу знову знаходять у Законі України «Про вибори народних депутатів України», за який 24 вересня 1997 року проголосували 230 депутатів. Цей закон із внесеними Президентом України Л. Кучмою поправками набрав чинності 25 жовтня 1997 року. Квінтесенція закону — вибори депутатів ВР за змішаною системою. І знову, незважаючи на те, що в країнах Центральної та Східної Європи ця система дає можливість створити парламентську більшість, в Україні цього не сталося. Результат — нове протистояння Верховної Ради та Президента, Кабінету Міністрів загострилося до відкритої конфронтації. Парламент блокував прийняття будь-яких законів щодо реформування суспільства. З величезними потугами вдалося тоді створити парламентську більшість, але оскільки вона мала ситуативний характер, то невдовзі розпалася.

Парламент повертається до розгляду нового законопроекту про вибори депутатів ВР та приймає його вже на пропорційній основі. Президент накладає вето, мотивуючи це тим, що нема законів про опозицію, а також тим, що в Україні наявні партії не забезпечують представлення інтересів усіх верств населення у Верховній Раді.

То чому жодна з наявних виборчих систем не спрацьовує в Україні?

Почну з мажоритарної системи. Виборчий закон 1993 року регламентував вибори депутата по одномандатному виборчому округу з чисельністю виборців 120—150 тис. чоловік. У сільській місцевості це практично декілька районів. У великих містах — один район. Маючи досить чисельний електорат, депутат для вивчення проблем населення, а тим паче їх вирішення, повинен мати відповідні структури у кожній виборчій дільниці. Більшість народних обранців цього не має та й не мала. Отож їх робота зводиться до періодичних відвідувань округу, зустрічей з виборцями та місцевими можновладцями. Звичайно, якась користь від такої роботи є, але вплинути на ситуацію, покращити життя простих людей, зрозуміти справжні причини народної біди і вплинути на ситуацію такими наїздами неможливо. Не кажучи вже про тих депутатів, які не проживають в окрузі, мають свій бізнес або ще й партійні обов'язки. Суто фізично в такого депутата не вистачить часу на повноцінну роботу з виборцями, а як без цього розраховувати на представлення інтересів електорату в парламенті.

Змішана система в частині, яка стосується одномандатних виборчих округів, примножила щонайменше вдвічі недоліки мажоритарної системи, бо кількість виборців у окрузі збільшилася. В той же час депутати, обрані до ВР за партійними списками, опинилися у ще складнішій ситуації. Заяви партійних лідерів про те, що їхні організації є виразниками «дум та надій народу» в кращому разі можна характеризувати як нескромні. Сьогодні п'ять найбільших партій налічують у своїх лавах не більш як 2% від дорослого населення країни. Звичайно, партійні депутати можуть діяти через партійні організації на місцях, з їх допомогою вивчати та реалізувати інтереси виборців. Але біда в тому, що лише кілька партій мають більш-менш розгалужену мережу місцевих організацій, а це означає, що всі інші працюють з «масами», а не безпосередньо з людьми. Окрім того, частина партійних депутатів своєю поведінкою та діяльністю повністю дискредитували ідею створення в Україні партійно-політичної відповідальності влади.

Партійна та фракційна палітра ВР після виборів 1998 року і кількісно, і якісно відрізняється від парламенту сьогодення. З дев'яти партій, що увійшли до ВР і створили свої фракції, чотири змогли їх зберегти, хоч і досить общипаними. Сім фракцій та груп знову створено. Процес створення та розпаду цих структур ВР йде перманентно.

369 разів депутати міняли фракції, деякі з них роблять це по кілька разів. То про яку партійну відповідальність можна говорити, про який захист інтересів рядових членів партії та співчуваючих?

Чи зможе пропорційна система змінити цю ситуацію? В Україні склалася так звана мультипартійна система. На жовтень 2000 року зареєстровано 106 партій. Причому 17 було створено практично під вибори 1998 року і після виборчої кампанії або припинили існування, або функціонують суто формально. Чого варті очікування, створені через представлення партій у виборчому процесі як суб'єктів політичної влади та відповідальності, можна проілюструвати на такому прикладі.

> *Під час виборчої кампанії 1998 року десять партій увійшли до списків для голосування, бо задекларували під час реєстрації більш як 200 тисяч підписів виборців. Водночас ці партії на виборах отримали значно меншу кількість голосів. Деякі політологи та юристи пояснюють провали в нині існуючій виборчій системі тим, що закон від 1997 року налічує більш як двадцять порушень Конституції.*

На мою думку, якщо припустити, що всі ці недоліки буде усунуто, то все одно цей законодавчий акт, як і запропонований новий, не виправдають наших сподівань. Біда в тому, що оцінка роботи народного обранця не залежить від виборців, а це означає, що в разі його бездіяльності нема дійового механізму відкликання депутата з ВР, а це, у свою чергу, призводить до того, що він може захищати в законодавчому органі країни не інтереси електорату, а свої власні, кланові чи корпоративні інтереси.

Усе вищенаведене дає авторові право стверджувати, що жодна із запропонованих виборчих систем не підходить для представницької демократії в Україні.

Ми лікуємо хворобу, не з'ясувавши її причину, і тим самим заганяємо ситуацію у ще глухіший кут. Чи є вихід? На мою думку — так. Він — у відмові від калькованого Україною досвіду західних представницьких демократій. Ідеться і про виборчу систему, і про принципи функціонування органу представлення інтересів народу.

Ще одне зауваження принципового характеру.

Сьогодні і виконавча, і законодавча влади не мають усталеного зв'язку з населенням. Закон про самоврядування створює можливості для розв'язання цієї проблеми через органи самоорганізації за місцем проживання громадян. Але реалізація цього законодавчого акта цілком залежить від ініціативи людей на місцях. Деякі приклади такої ініціативи є, але без допомоги влади, партій, громадських організацій створити такі органи в кожній громаді практично нереально.

Що ж запропонувати? Повертаючись до моделювання нового органу представницької демократії в Україні, назву його Народні збори. НЗ усіх рівнів мають базуватися на органах самоорганізації за місцем проживання громадян, які делегують свої повноваження відповідним районним та обласним структурам, а також вищому законодавчому органу України. Ось як це є на практиці. Орган місцевої самоорганізації — «громада» — створюється за місцем проживання 5—10 тисяч населення. Що таке громада? Це громадський орган, який створюється за місцем проживання виборців на базі виборчої дільниці. Громада покликана вирішувати конкретні, життєві проблеми, які виникають у населення. Керівництво органу самоорганізації представляє та захищає інтереси своїх членів перед законодавчим, виконавчим органом району, міста, а якщо потрібно — області та України.

Сфери діяльності громади різноманітні, серед її основних напрямів можна назвати благоустрій території, створення умов для виховання дітей у позашкільний час, піклування про літніх людей та багатодітні сім'ї, полегшення тиску капіталізації суспільства на просту людину і т. ін.

Саме на створення органів самоорганізації та організації їх діяльності має бути спрямована робота партій. І ті з них отримають більше мандатів в усіх органах представницької влади, які зуміють організувати людей, допомогти їм повірити у власні сили, вивести з глухого кута безнадії та розпачу.

5—6 громад делегують свого представника до народних зборів району, міста, 10—15 — до Народних зборів району і 30—40 — до Народних зборів України. І тут — найголовніше. У політичних партій, громадських організацій, окремих громадян, які мають бажання бути представленими в законодавчому органі, є можливість проявити свою дієздатність через створення органів самоврядування. Здійснювати свій вплив на них через конкретні справи, а не балачки та гасла. (Наприклад, створила партія 5 громад, організувала їх діяльність, її представляє депутат у Народних зборах району, 15 —в області, 40 — в Україні). Обов'язкове правило: всі депутати повинні постійно проживати у своєму окрузі. Тільки тоді можна представляти інтереси людей, які там мешкають.

Щодо виборів, то їх проводити тільки раз, а потім — право громад відкликати чи залишити депутата представляти свої інтереси в Народних зборах протягом одного року чи десяти. Ротація депутатів — з урахуванням ефективності їх роботи в Народних зборах різного рівня. Механізм оцінки не так складно розробити. Досить згадати історію становлення української демократії. За часів Козацької Республіки вищим органом влади була січова Рада (Коло). Рада збиралася тричі на рік, право участі в її роботі мали всі козаки. Рада розглядала найважливіші питання: вибори кошового отамана, судді, писаря, осавула і куриних отаманів, а також перерозподіляла земельні, лісові та водні угіддя серед куренів, старшин та козаків. Січова Рада здійснювала суд, давала згоду на укладання міжнародних угод.

За Гетьманщини всю держава було поділено на полки і сотні. У містах діяли магістрати. Колективним органом управління Гетьманщиною була Старшинська Рада, яка складалася з полкової старшини, сотників, представників війського товариства та міської адміністрації, а також вищого духовенства. Рада приймала законодавчі акти за відсутності гетьмана, була верховною судовою інстанцією, перебирала на себе функцію обрання та усунення гетьмана.

Тепер про роботу Народних зборів України. Принцип сесійності в цілому треба залишити, але сесії проводити двічі на рік по два місяці кожна. У міжсесійні періоди працює законотворчий секретаріат, який формується з фахівців у тій чи іншій галузі, розробляє низку проектів законодавчих актів та розсилає їх депутатам. Ті, у свою чергу, організують за потреби обговорення цих документів в обласних, районних Народних зборах, громадах тощо, та направляють пропозиції до секретаріату. Той узагальнює пропозиції і виносить законопроект на чергову сесію, яка його затверджує без обговорення, якщо немає розбіжностей принципового характеру. У сесійні дні обговорюються лише питання бюджету та концептуальні політичні питання. Хоча в цілому проблема регламенту Народних зборів — це вже інша тема.

Які переваги має така система порівняно з чинною?

У вищому законодавчому органі України представлено інтереси і простих людей, і регіонів нашої держави.

Є взаємозв'язок, а головне — зворотний зв'язок між виборцем та депутатом.

Проведення виборів за принципом ротації знімає велику кількість проблем, від політичних до фінансових, які постають під час традиційних виборчих кампаній.

Народні збори перетворюються на законодавчий орган, а не дискусійний клуб або політичну трибуну.

Депутат свою головну роботу проводить в окрузі, де його знають і він також знає і продовжує вивчати проблеми людей та регіону.

До законотворення з одного боку залучаються фахівці, а з другого — широкі верстви населення. Закон з категорії політичної, коли за нього голосують або не голосують залежно від партійної належності, перетворюється на категорію функціональну, тобто вирішується головне: чи в змозі він забезпечити життєдіяльність тієї чи іншої функції в державі.

У народних зборах будуть представлені лише ті партії, які зможуть створити та забезпечити роботу органів самоврядування, довести свою дієздатність.

Усі ці чинники дають змогу структурувати Народні збори, створити умови для докорінного поліпшення роботи найвищого законодавчого органу країни.

А як ви вважаєте?

Дмитро ТКАЧ,
кандидат історичних наук, віце-президент Міжрегіональної академії управління персоналом.

Досвід західного парламентаризму для нас не зразок

Спробували і виграли

Де більше читають, там краще виграють

Хмельниччина хоч не входить до числа найбільш густонаселених регіонів, зате тут найбільше передплачують «Голос України». А найкращим передплатникам мають бути і найкращі призи. Санаторно-лікувальну путівку вартістю близько тисячі гривень в один з найкращих будинків відпочинку шляховиків, що у Сатанівській курортній зоні, виграла вчителька пані Селедуєва з Ізяславського району, сільська сім'я Андреєвих з Дунаєвецького району теж отримала несподіваний сюрприз — голова правління ВАТ «АК АДВІС» Іван Дунець вручив хліборобській парі газонокосарку вартістю майже дві тисячі гривень. Семеро мешканців області виграли бурякорізки та сокові преси вартістю 200—300 гривень від ВАТ «Катіон».

У передплату досить активно включилися і правоохоронні структури області. І не випадково їхньому представникові (податківцю з Нової Ушиці Зої Ступницькій) випав також симпатичний приз — електрожарова шафа. І ось (**на знімку**) водій корпункту Анатолій Ільчишин вручає наш приз Зої Петрівні. Одне слово, призи розіграні, призи вручені.

Фото Михайла ВАСИЛАШКА.

Вміють готувати, вміють і подавати

Хоч би яким доброякісним був товар, навряд чи він приверне увагу покупця, якщо матиме непривабливу упаковку. Так от, смачні напої «Оболоні» розливаються в пляшки, виготовлені за індивідуальними замовленнями — на ВАТ «Рокитнівський склозавод». Обидва партнери мають гарну славу серед вітчизняних товаровиробників.

А голова правління депутат Рівненської обласної ради Григорій Мініч (теж шанувальник «Голосу України») не раз презентував заохочувальні призи для наших передплатників. Цього разу по ящику пива «2000» з маркою «Оболоні» одержали Сергій Коваль з Костополя, Микола Бакунець із Тинного та Дмитро Патрикий із Великого Вербчого Сарненського району, а також жителі міста Березне Василь Тихончук і Михайло Мазепа. Всі вони не перший рік передплачують і читають «Голос України», а призи виявилися доречними — адже надворі літо. До слова, Михайлу Мазепі таланить вдруге — свого часу він виграв кухонний набір меблів від ВАТ «Костопільський домобудівний комбінат».

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Без «Голосу» жити не може

Олександру Зикіну із Знам'янки пощастило двічі. Двічі він став призером розіграшу лотереї «ГУ». Минулого року отримав приз від «Артеміди», нинішнього — сувенірний настільний годинник.

— Він без «Голосу України» просто жити не може, —каже дружина переможця, — передплачує чи не з першого дня існування газети. Поки не прочитає до останньої сторінки, нікому в руки не дає. І горе поштовикам, якщо вони затримають доставку газети...

Олександру Степановичу шістдесят років. Він —інвалід першої групи і вже сім років як на пенсії. А до того працював електрозварювальником, майстром у профтехучилищі...

За словами дружини, Олександр Степанович дуже хворіє і майже всі гроші із сімейного бюджету йдуть на ліки. Але про улюблену газету не забуває ніколи. І цього місяця перше, що він зробив, отримавши пенсію, —оформив передплату «Голосу України» на друге півріччя.

Олег БОНДАР.

Кіровоградська область.

Сусід-литовець української не знає, але «Голос України» розуміє

«Голос України» моя сім'я почала читати з перших номерів. Отож десятиріччя газети я можу відмічати разом з творчим колективом редакції. Моя покійна дружина була розумною жінкою. Вісім мов знала, хоча й пропрацювала все життя простою залізничницею. Вона передплатила «Голос» і пояснила це так: газета Верховної Ради — отже в ній буде все, що нам треба знати. Так воно і вийшло. Сім років, як дружини не стало, але я продовжую передплачувати газету та читаю її, як то кажуть, від дошки до дошки. До того ж, із самого початку ми передплачуємо той варіант, який виходить українською мовою, бо ми з дружиною родом із західних областей України, а в Донбасі, як відомо, населення віддає перевагу російськомовним виданням. Річ, гадаю, не лише в мові, а й у тому, наскільки цікаві газетні матеріали. Моя сусідка, наприклад, бере у мене «Голос України» і читає вголос українською мовою своєму чоловікові-литовцю. І той все розуміє. Коли сусіди дізналися, що я виграв приз, мене вітали й казали, що також передплачуватимуть газету Верховної Ради. Тим більше, що передплата подешевшала.

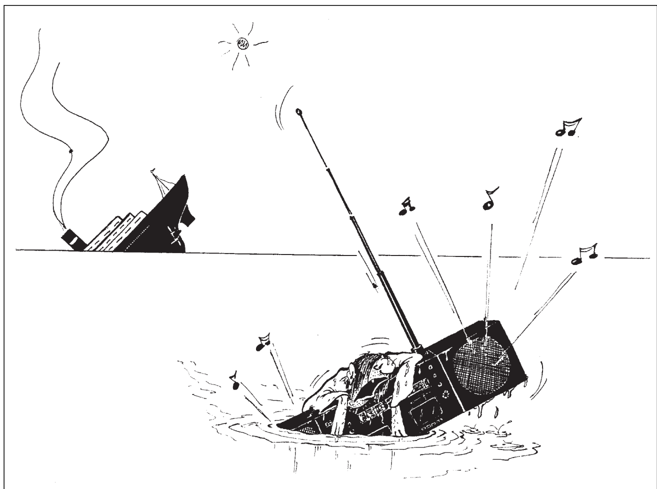
Олексій ЗІНЧУК, 71 рік.

Стаханов Луганської області.

Морський круїз: перший млинець — нанівець

Скандал

Цієї події — відродження вітчизняного морського круїзного бізнесу — зачекалася не тільки Одеса, а й Україна загалом. Бо після арешту в зарубіжних портах низки суден Чорноморського морського пароплавства, що здійснювали доволі популярні й прибуткові рейси в різні кінці Світового океану, отой бізнес кілька років тому, без перебільшення, вмер.

Тепер його, нарешті, вирішили начебто реанімувати. В усякому разі, на 5 червня було заплановано відхід від пасажирського комплексу Одеського морського порту теплохода «Асседо» (колишній «Шота Руставелі») з 210 пасажирами-туристами на борту. Судно мало здійснити круїзний рейс із заходом в порти деяких середземноморських країн аж до іспанської Барселони (туди воно мало дістатися 16 червня), щоб потім, уже в другій частині рейсу, здійснити круїз через порти Західної й Північної Європи до Санкт-Петербурга. На обидва круїзи, названі відповідно «Для своїх» та «Бравісимо», агентство «Метрополістур» розпродало путівки, за які туристами було заплачено по кілька тисяч доларів. Та ні інтиму «для своїх», ні «бравісимо» з нагоди захоплюючої подорожі не вийшло. Натомість — доволі гучний скандал, що, на жаль, навряд чи сприятиме реанімації вітчизняного морського круїзного бізнесу.

5 червня туристи, що дружно з'їхалися до Одеси, судна біля причалу морського вокзалу не бачили. Прибулих розселили по готелях й попрохали день-два зачекати. Чого саме? Поки судно буде... цілком підготовлено до круїзу. Це запахло авантюрою. Турагентство що, не знало, готовий теплохід до рейсу чи ні? І на коли? Чи його «підставили» власник судна, фрахтувальник? Схоже, таки останнє, хоча й агентство мало б не забувати народного прислів'я: «Довіряй, але перевіряй». Теплохід, ховаючись від можливих арештів, кілька років без руху простояв в акваторії Іллічівського судноремонтного заводу, вахту на ньому ніс лише обмежений склад екіпажу. Судно поступово занепадало, покривалося іржею, багато що на ньому вийшло з ладу. До того ж воно не раз міняло власників: ще п'ять років тому ЧМП продало його одній з ліберійських офшорних компаній, пізніш теплохід знову став українським (державного акціонерного холдингу судноплавних компаній «Сі Трайдент», що взявся начебто повернути Україні хоча б частку суден, які «спливли» до офшорів), потім продавався ще і ще... Хто тепер власник «Асседо» — це, схоже, комерційна таємниця. Журналістам з'ясувати цього так і не вдалося. Самим туристам, власне, це не дуже й цікаво — вони мали справу з «Метрополістуром», йому заплатили гроші. Й до нього — претензії. Генеральний директор агентства Ольга Килимник, яка теж прибула до Одеси, з досади мало не плаче: і людей підвела, й чималих збитків фірма, безсумнівно, зазнає, і матеріальних, і з огляду на престиж. Не відаю, чи виставить «Метрополістур» свої претензії власникові та фрахтувальнику (його ім'я теж за сімома замками секретності) судна, а йому туристи вже виставили. І не тільки словесні — майже 40 потенційних пасажирів «Асседо» просто відмовилися від круїзу й зажадали повернення грошей: в одних закінчувалися відпустки, інших налякав «сервіс», яким їх пригостили в Одесі. Та й ті, хто таки згодився очікувати круїзу, зажадали зниження вартості путівок як відшкодування завданих моральних та матеріальних збитків.

Не переповідатимемо всього того, що випало на долю туристів за тиждень очікування «Асседо»: вони днювали-ночували то в готелях, то на морвокзалі, їх забували нагодувати. Плутана інформація щодо початку круїзу, який весь час переносився, багатьох доводила до відчаю, нервових зривів. Організатори круїзу посилалися то на необхідність завершення ремонту судна, забезпечення його всім потрібним для тривалого плавання, то на «підступи» представників реєстру, митниці, ще там якихось відомств. І тільки в ніч на 12 червня капітан теплохода Валерій Добранов дав, нарешті, команду на відхід судна в круїз. Буквально за кілька годин до цього, вже біля причальної стінки Одеського морвокзалу, маляри ще доводили «Асседо» до «потрібних кондицій»...

Що й казати, глевкий вийшов млинець із відродження вітчизняного морського круїзного бізнесу. Від якого, між іншим, у багатьох країнах мають доволі вагомий зиск: і для розвитку самих судноплавних компаній та туристичних фірм, і для бюджетів.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Мал. Сергія ГОРОБЦЯ.

Читаймо «Голос» разом

Роби, як я

Десять Героїв Радянського Союзу й один повний кавалер ордена Слави, які нині мешкають у Вінниці, отримуватимуть у наступному півріччі газету «Голос України». Передплату на наше видання їм подарувала міська рада з ініціативи міського голови Володимира Ваховського.

Вінниччина входить до числа областей, де газета має найбільшу кількість передплатників. Однак частині з них, зокрема, ветеранам, багатодітним сім'ям, людям з невеликими статками непросто викроїти з власного бюджету кошти для продовження передплати. Міськрада, врахувавши це, звернулася до підприємців, керівників підприємств і організацій з проханням не залишити читачів без парламентської газети. А приклад, як бачимо, подала сама.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Як приємно помилятися!

— Зізнаюся: з газетою «Голос України» я познайомився нещодавно, а вперше взяв її до рук мало не насильно. Каюся: переконання у її заангажованості виявилося упередженим.

Я півжиття віддав журналістиці і цілком професійно стверджую: «Ви — молодці, талановиті та розумні люди!» Я маю на увазі творчий колектив газети.

Мені до душі спокійний та виважений тон публікацій, прагнення до об'єктивної інформативності, верстка газети (анонс на першій полосі за перше червня просто чудовий).

Не знаю типу бронежилета невідомого мені редактора: як йому вдалося зберегти голос України?!

Газета справді загальнонаціональна. Від неї не тхне огидливою «шанеллю» чи «шинеллю» політичних інтриг. Дуже добре починати кожен день з інтелігентної та мудрої компанії вашої газети. Віднині завжди з вами.

Леонід ПАНАСЕНКО, голова Спілки письменників Криму, почесний академік Кримської академії наук:

До дня народження — подарунок

Шановний «Голос України», дякую вам за такий чудовий подарунок до мого дня народження (22 травня мені виповнилося 14 років) — виграш у 50 грн. від газети Верховної Ради України. Вашу газету так само любимо й читаємо. Коли я приношу примірники на політзаняття, у мене їх миттю розбирають.

Наші знайомі бажають передплатити вашу газету, а це свідчить про те, що вона має великий авторитет. У мене є пропозиція: розігрувати квитки як путівку на Сорочинський ярмарок. І ми з бабусею на ці гроші вирішили з'їздити цього року на ярмарок.

З повагою Варя Матвєєва, 14 років.

Нові Санжари Полтавської області.

Знайомство, що почалося зі сцени

— Моє знайомство із газетою «Голос України» сталося цього року. У лютому в палаці культури «Україна» в Києві відбувся творчий звіт Донецької області. Я як учасниця його виконувала пісню «Сміються, плачуть солов'ї». І була приємно вражена, коли одразу після концерту представники газети вручили мені приз і диплом лауреата конкурсу газети «Голос України». Це дуже хвилююча мить.

Вважаю, газета робить дуже важливу справу, інформуючи читачів про творчі звіти областей, присвячені 10-й річниці незалежності нашої держави. «Голос України» — мабуть, єдине видання, яке це робить регулярно. Адже не кожен має змогу побувати на концерті. Завдяки публікації у вашій газеті про мене дізналася вся Україна! Дякую редакції газети «Голос України» і бажаю її журналістам нових знахідок, а читачам — залишатися з «Голосом».

Олеся СИНЯК, учениця школи № 69.

Донецьк.

Лицарі повертаються

Сьогодні лицарі повернулися. Та вони й не зникали, просто були дуже зайняті іншими справами. Асоціація «Нове середньовіччя» не лише вивчає історію середніх віків, а й втілює в життя деякі старі традиції. Скажімо, на фехтувальних турнірах нові середньовічні лицарі відстоюють свою честь або ж просто вправляються у майстерності з мечами. Вони мають кольчуги, зброю, захисне обмундирування, нові власні імена... Суперники обов'язково повинні поважати одне одного, не виявляти надмірної агресивності, бути дуже обережним під час нанесення ударів у двобої.

Звичайно, на турнірах не обходяться й без прекрасної половини. Дехто з дівчат дуже майстерно тримає в руках зброю, а дехто грає роль прекрасної дами, серце якої належатиме переможцю змагань.

До речі, пройнятися духом середньовіччя разом з відважними лицарями можна на свята або у вихідні в центрі столиці.

Ольга ВОЛОВЕНКО.
Фото автора.

Не за помахом диригентської палички

Резонанс

Спершу коротко нагадаємо, про що йшлося у попередній публікації. В Одеському академічному театрі опери і балету виникла кризова ситуація. Кульмінаційним її моментом став страйк оркестрантів під час однієї з вистав. Артисти та працівники театру опинилися у великій матеріальній скруті. А зарубіжні гастролі, що якось могли б поліпшити ситуацію, постійно зривалися. Основна вина лягала на дирекцію театру, яку очолював Гліб Дранов. Про все це розповідалося у матеріалі «Страйкарі в оркестровій ямі».

Нині в оперному намітилися зміни на краще. Передусім призначено нових керівників. Директором став заслужений діяч мистецтв України диригент Василь Василенко. Маестро закінчив свого часу Львівську консерваторію імені М. Лисенка, працював в оперних театрах Харкова і Донецька. Вже сім років — в Одесі. З його приходом, сподіваються в одеській опері, повернеться колишня слава театру.

Однак сам В. Василенко добре розуміє, що накопичені проблеми не розв'язати за помахом диригентської палички. По-перше, ще далеко до завершення реконструкції та реставрації театру. У нинішньому році мали б одержати з держбюджету 10 мільйонів гривень, та досі уряд не виділив жодної копійки. І якщо будівлю підперли нарешті палями, то покрівля тече, стіни — в тріщинах, архітектурні форми руйнуються...

Другий напрямок — налагодити повноцінне творче життя в театрі, забезпечити колектив зарплатою, зупинити відплив за рубіж провідних солістів.

В оперному артист хору одержує 90 гривень, оркестру —130, соліст вищої категорії зі званням народного —200 гривень. Тож зарубіжні гастролі чи не єдина можливість поліпшити матеріальне становище артистів. Балетний колектив зі «Сплячою красунею» П. Чайковського виїхав до Лівану, заплановані турне й оперної трупи.

У колективі кажуть: попередній директор, як соліст театру, прислуховувався лише до свого голосу, а Василенко, як диригент, прагне чути всіх. І це обнадіює.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Історія з конверта

Лікар

Історія ця справжня. А справжні взагалі бувають з таким поворотом подій — крутіше не придумаєш. Адже справжнє життя містить усе, що може бути написано, і до цього плюс ще багато чого.

...У міській лікарні чергували два лікарі, хірурги. Під час чергування привезли хлопчика. Ніби катався на велосипеді і збила машина.

Медсестра доповіла лікарям, що привезли хлопчика. Один із хірургів одразу спитав, де його батьки і хто платитиме за ліки й операцію. Дізналися, що батько десь на роботі, грошей немає, і вирішили, що нічого квапитися.

Через деякий час інший хірург усе-таки пішов подивитися, що з дитиною. Коли спустився в приймальню і побачив стікаючого кров'ю хлопчика, то впізнав у ньому сина свого напарника, який з самого початку сказав: «Якщо батьків немає, ніхто не платить, то й дивитися нічого!»

Обидва лікарі одразу заходилися рятувати хлопчика, але час було згаяно...

Так жорстоко карає доля людину за те, що вона забула, яким має бути лікар. Та, за великим рахунком, коли придивитися до навколишнього життя, воно так само жорстоко карає всіх, хто забув, якою взагалі має бути людина.

Олександр ШУСТОВ.

Сімеїз, Крим.

Мал. Віктора КОНОНЕНКА.

Жах!

Наркобарони районного масштабу

Хто подбає про наших дітей? Не встигли вони вирости, як їм просто на вулицях рідного міста пропонують скуштувати цю отруту — наркотики. Торговці наркотиками спокійно роблять свою чорну справу на вулицях! А міліція не тільки не заважає, а й уваги на них не звертає. Про торгівлю наркотиками, напевне, знає й міська влада, адже все це відбувається поряд, майже під її носом. У старому дитячому садочку на землі розкидані використані шприци та пляшки. Але нічого не робиться, щоб припинити це повільне самогубство молоді.

(Ім'я автора не вказуємо.)

Кіровське
Донецької області.

Спогади

Останній звіт

На десятій роковини самостійної України зустрілися старі друзяки. Сіли на лавці біля будинку, бо призьб вже немає, та й згадуємо.

А як сказати, що всім уже за вісімдесят, позгиналась, посивіли, та й спомини в них не такі вже недавні. Згадали ми, як весною 1937 року прийшов до нас у школу кореспондент газети «Вечірній Київ». А закінчували ми тієї весни 10-й клас київської школи № 71. Нова школа, веселі учні найкращої країни на землі — сонячної, синьої, зеленої і щасливої України. Тієї самої України, яка дуже подобалася людям. Але серед них були й не дуже добрі. Був саме на той час дозрілий німецький фашизм, вже добре відомий людям. І ми, як вже дорослі люди, готувалися до самих страшних зустрічей з тим ворогом. Віддавали свій вільний час спорту, зароблялі значки «ГПО», «Ворошиловський стрілець», готувалися до оборони життя, своєї родини. Про це й став розпитувати нас кореспондент. А через кілька днів у «Вечірньому Києві» помістили багато думок про наше майбутнє. І вийшло, що саме «Вечірній Київ» став провісником нашої долі воєнної. Бо до того часу ми, що народилися в часи денікінської навали в Україну, про це не думали.

Закалка в нас була добра, робітнича, бо мешкали ми на Шулявці, а школа була підшефна заводу «Більшовик» —відомому своїми пролетарями. Нас навчали робітничим наукам. І всі ті, хто збирався вчитися у Політехнічному інституті, добре розуміли, куди підуть з настанням воєнної пори.

І пішли ми всі дорогами війни, бо так було треба. Бо з першого дня війни фашистські загарбники намагалися знищити наш рідний Київ, столицю історичної єдності слов'ян. Ціль першого нальоту фашистської авіації був завод «Більшовик» — могутній індустріальний центр, наша гордість.

Багато різних важких і страшних доріг належало тоді пройти усім нашим випускникам школи.

Згадувати кожного можна лише одним: хто не прийшов з війни, той героїчно загинув за Батьківщину.

Мало вже зосталося з учасників війни, дуже ми старі, хворі, маємо поранення та контузії. Нагороджені бойовими орденами та багатьма медалями. Сьогодні думаємо про роль і місце давно й недавно минулих історичних подій, завдяки яким на гордість своїм вірним синам підіймається на виднокрузі народів світу наша славна Україна, славлячи багатовікову історію боротьби народу за волю, незалежність і демократію.

Зв'язок часів, епох і поколінь нерозривний. Без пам'яті про минуле, без гордості за нього, без його усвідомлення неможливе майбутнє.

Саме тому щиро дякуємо за шанування в день Перемоги, за високі постанови, державні нагороди та інші відзнаки. Ми — ветерани — користуємося слушним часом, щоб низько вклонитися землякам, та просити народ зробити, нарешті, рішучі кроки на шляху до справді самостійної, незалежної України. На шляху, який значною мірою відкрила наша велика Перемога.

Ось за що хочуть сьогодні йти в бій колишні солдати, мріють про те, щоб зустрітися знову, згадати своє бойове минуле та друзів, які не дожили до цього дня.

Ю. МІРОШНИЧЕНКО, В. ДЕРКАЧ,
ветерани війни і праці.

Київ.

Тема для розмови

У залізобетонних джунглях

У далекому XVIII столітті, у не менш далекій Франції жив собі недалекий король Людовік XV. Понад усе любив він грандіозні святкування, масштабне будівництво і пишні бали. Версальський палац обростав новими прикрасами, а країна — боргами. Державна скарбниця спустошувалася, народ жебракував, а країну розривали економічні й соціальні кризи. З часів абсолютистської Франції минуло чимало часу... Але історія, як відомо, — річ циклічна.

Нині багато суперечок у пресі спровоковано масштабним будівництвом в районі Європейської площі, Хрещатика, так званого Бессарабського квадрату. Реакція головного архітектора міста Києва Сергія Бабушкіна на такі дискусії звучить у дусі неопозитивізму Карла Поппера: «Якщо люди сперечаються, значить ми все робимо правильно». Проте якщо принцип австро-англійського філософа був теорією, то результати переконань його київського послідовника ми відчуємо на практиці.

Найбільш гострі дебати — про долю улюбленого майдану Незалежності, бо, як вважають, до десятої річниці незалежності там просто неодмінно треба щось збудувати чи зруйнувати. А лiпше і те, й інше. До речі, коробки цукерок «Вечірній Київ» скоро стануть раритетними, оскільки залишаться чи не єдиною згадкою про колишній вигляд «візитки» нашої столиці. Тепер замість фонтанів буде безліч скляних куполів, над деякими з них перехрещуватимуться цівки води. Проте основні чудеса сучасної архітектури чекають на киян у «царстві Аїда». Тут буде торгово-розважальний центр: кав'яреньки, ресторанчики, магазинчики і навіть... музей державності. Якщо ж ви втомитеся від розваг, то зможете відпочити біля фонтанів — теж під землею.

На жаль, на заваді розширенню забудови підземного міста став метрополітен. Проте архітектори-реформатори й досі плекають надію сполучити майдан Незалежності з Софіївською площею підземними переходами й ескалаторами. Природне занепокоєння викликає безпечність наземної частини.

Принципове значення має також зовнішній вигляд символу Незалежності. Хоч, мабуть, варто було давно з'ясувати: усе-таки доцільно його будувати чи ні. Скидається на те, що найближчим часом у Батьківщини-матері з'явиться товаришка. І місто пишатиметься вже двома залізними леді: войовничою з мечем і доброю з гілкою калини.

Раніше централізоване союзне фінансування перешкоджало втіленню ідей глобальної перебудови центру. Проте завдяки наявності щедрих інвесторів, єдиним, що може обмежити наших радикальних будівничих, залишається власна фантазія.

Іншим полем для вправ архітекторів-новаторів є Бессарабська площа. Бессарабський ринок — перший критий базар у Східній Європі — від їхньої завзятості врятувався просто дивом. Не зупиняючись на подробицях, зазначу, що за проектом 1998 року домінантою кварталу став залізобетонний монстр — бізнес-центр у 168 метрів заввишки. Отож нам доведеться звикати до вигляду оздобленого склом гіпервисотного каркасу, що якимось чином гармоніюватиме із золотими куполами Лаври і сталевою дамою з мечем.

І, нарешті, трохи про реконструкцію, реставрацію і забудову Європейської площі. Згідно з проектом Європейська площа перетвориться на ще один торгівельно-готельний комплекс. Багатоіверневий підземний простір, магазини, паркінги, 40-поверховий корпус готелю «Дніпро», ресторани, басейн... У пояснювальній записці до проекту змальовано картину а-ля зоряні війни: «У геометричному центрі кола Європейської площі сяє купол, оточений прапорами європейських держав —ядро підземного простору, котре має стати ядром тяжіння навколишнього середовища...»

Наївно вважати, що хмарочоси зі скла та заліза у центрі міста привернуть увагу іноземних туристів до столиці з її більш як півторатисячолітньою історією. Важко уявити жителя Сан-Франциско чи Нью-Йорка, котрий перетнув би Атлантичний океан, щоб побачити наше залізобетонне диво.

На жаль, дискусії навколо перебудови центру столиці залишаються безрезультатними. У будь-якому разі киянам обіцяно сучасний європейський центр. Інша справа, що думкою самих киян ніхто не поцікавився.

Олеся ГУЗЕНКО,
історик.

Місто пишатиметься двома залізними леді

Дива і проблеми Країни сходу сонця

V. Токіо

У 12-мільйонній японській столиці проживає кожен десятий японець. Місцями це велетенське місто нагадує кадри з голлівудської фантастики: он десь зверху поїхав потяг, а тут триповерховий шляхопровід завертає між два хмарочоси... А ще в Токіо фантастичні ціни (найдорожче в світі місто), мінімум зелені, важкий задушливий клімат з височенною вологістю. І зразкова чистота й порядок: здається, в цьому японці можуть посперечатися з визнаними чистунами — німцями.

Токіо вранці — це маса «білих комірчиків», що поспішають в офіси; це тіснява в метро; це робітник, що пилососить вулицю біля входу до своєї фірми... Опівдні всі висипають на вулицю, окуповують численні ресторанчики та сквери (в Японії вельми популярний обід «на винос» — частково тому, що це дешево, частково через проблему з місцем у ресторані в годину пік). Увечері японська столиця спалахує всіма можливими видами світлової реклами, через що центральні її райони стають наче мультиплікаційними. Характерною рисою Токіо є його майже стовідсоткова безпечність — за винятком, звичайно, деяких особливо веселих районів.

А ще вдень серед усього нагромадження скла, заліза і бетону можна зустріти прекрасних істот — дітей-школярів. Зодягнуті у вишукану шкільну форму, вони по-дорослому орієнтуються в своєму величезному місті. Розкуті і веселі маленькі японці — це теж одне з тамтешніх див. Діти — квіти життя. Для Токіо, де, як на мешканця Києва, справжніх квітів мало, це твердження підходить на всі сто відсотків.

VI. Коли третій стане зайвим?

Японці — надзвичайно ввічлива нація. Настільки ввічлива, що літати з Токіо до Києва через Москву небезпечно для психіки: сервіс авіакомпанії «Аерофлот» та спілкування зі службами аеропорту «Шереметьєво» можуть непоправно травмувати людину, яка побула хоча б короткий час у Японії і вже дещо звикла до винятково чемних людей.

Звичайно, набагато краще було б літати напряму, але, на жаль, такого рейсу ще немає. Це хоча й прикро, однак логічно, бо цілком відповідає нинішньому рівню зв'язків між нашими державами. Економічні відносини слабенькі, а з політичної точки зору японці досі дивляться на нас крізь російську призму. «Для Японії ваші країни все ще перебувають під впливом Росії, тому нам надто важко мати з вами контакти», — заявив групі журналістів із пострадянських республік президент Зарубіжного прес-центру Японії, колишній представник цієї держави в ООН Йосіо Хатано. «Ясно, що Японія сприймає нас через Росію, — вважає український посол Юрій Костенко. — Але це природно, і так буде певний час. Вони, звичайно, розуміють, що з точки зору розвитку демократичних процесів у Росії та Східній Європі загалом Україна важить дуже багато. Але, все ж таки, домінанта для їхньої оцінки — це взаємний вплив України та Росії».

Коли Росія стане для україно-японських відносин третім зайвим, сказати важко, та й, власне, не це, здається, є найголовнішою перешкодою для повноцінного співробітництва. Конкретніша проблема — незначні людські й бізнесові контакти, відсутність «японського лобі» в українському політикумі та підприємницьких структурах: тобто людей, які усвідомлювали б перспективність співпраці з однією із найрозвиненіших країн світу. Натомість трапляються дуже неприємні речі. «До нас двічі зверталися японські бізнесмени зі скаргами: їхні українські партнери товар отримали, а розплатитися «забули», — розповідає Юрій Костенко. — В одному випадку це — 30 тисяч доларів, в іншому — близько мільйона. Щодо першого, то я звернувся з листом до українського боржника, наголосивши: такі вчинки негативно впливають і на імідж країни, і на подальше співробітництво японців з будь-якими українськими фірмами. На щастя, питання з 30 тисячами вже розв'язане. А щодо мільйона, то автомобілі десь бігають по Києву, а грошей японці досі не отримали... Це затягується, я вже звернувся до кількох міністрів. Сподіватимемося, однак, що все владнається».

Та наші сучасні остапи бендери — не єдина проблема для повноцінного економічного співробітництва. Чи можна вимагати відповідальності від приватного бізнесу, коли безвідповідальні й державні структури? Показовою є історія з сумнозвісним кредитом у 200 млн. доларів, які після численних настійливих прохань Японія виділила Україні кілька років тому. І що ж? Україна ними просто не скористалася, гроші залишилися незатребуваними! «Після цієї історії будь-які розмови про наступні кредити — з нашого боку недоречні», — каже Юрій Костенко. Хоча посол повен оптимізму і має намір, за його висловом, розчистити стайні україно-японських відносин.

...На одному з японських телеканалів ішла передача про префектуру Наріта — здається, щось напіврекламне, для потенційних туристів. «Звідки ви?», — запитала англійською ведуча трьох перехожих європейської зовнішності. І яким же було моє здивування, коли почув: «З України!» Після чого наші співвітчизники заявили, що тут їм дуже подобається, а японці — чудові люди. Дрібниця, а приємно: є-таки наші в Японії, і вони об'єктивні у своїх оцінках.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Автор вдячний Зарубіжному прес-центру Японії та Посольству Японії в Україні за надану можливість відвідати їхню державу.

(Закінчення. Початок у №№ 104, 105).

Такий «Брат» нам не брат

 Вісті з діаспори

Днями Українська національно-культурна автономія (УНКА) Новосибірської області поширила звернення до громадськості Російської Федерації, Президента Володимира Путіна та інших високопоставлених чиновників з пропозицією не показувати фільм «Брат-2» на загальнонаціональному каналі РТР 17 червня, аби запобігти порушенню конституційних і законних прав етнічних українців, які мешкають у Росії.

Українська діаспора Новосибірської області (котра нині налічує до 100 тисяч осіб) вважає, що зміст кінофільму «Брат-2» принижує національну й людську гідність українців — громадян РФ. Адже Основний Закон РФ забороняє дії, спрямовані на розпалювання соціальної і расової ненависті та ворожнечі. Як заявив в інтерв'ю кореспондентові «ГУ» голова Федеральної національно-культурної автономії українців Росії, відомий письменник і громадський діяч Олександр Руденко-Десняк, «колег у Новосибірську справедливо зачепили численні безтактності цілковито шовіністичного фільму «Брат-2», багато сцен якого непристойні й ідуть у розріз з російською традиційною мораллю». Успіх «Брата-2» у російської аудиторії визначається, на думку О. Руденка-Десняка, частково тим, що, «у фільмі присутня ідея, згідно з якою на землі існує лише одна богообрана нація, а решта, зокрема кавказці, українці, — люди другого гатунку». Голові Московського об'єднання українців Росії Олексію Григоровичу також незрозуміло, чому всіх українців у фільмі зображено злочинцями.

Цілком можливо, однак, що своїм зверненням новосибірські українці хотіли нагадати про себе і про свої проблеми напередодні третього Всесвітнього конгресу українців, який відбудеться в Києві у серпні нинішнього року. Адже досі в Росії немає українських шкіл і україномовних ЗМІ, українці не мають можливості дивитися телепередачі з Києва. Форум, як відомо, приурочений до святкування 10-річчя незалежності України, серед іншого обговорить також проблеми етнічних українців, які мешкають на теренах РФ. Усього в Росії проживає до 8,5 млн. етнічних українців, національні інтереси котрих мають бути захищені.

Світлана ФІЛІМОНОВА.

Москва.

Друге в Криму

У Сімферополі відкрилося консульство Казахстану. Це вже друге (після російського) іноземне консульство в Криму. Очолюватиме його почесний консул — бізнесмен Володимир Якубчик, котрий є мешканцем Сімферополя.

Серед завдань консульства — забезпечення захисту прав та інтересів Казахстану і його громадян (у Криму проживає майже 1,5 тис. казахів. 3145 депортованих кримських татар, які прибули на півострів з Казахстану, досі не мають українського громадянства).

Телебачення — без голови

У середу стало відомо про відставку голови Білтелерадіокомпанії Віктора Чикіна.

Чикін не просидів у цьому кріслі й року. Олександр Лукашенко призначив його на посаду, коли минулого літа міняв телевізійне керівництво. Призначення Віктора Чикіна, глави Комуністичної партії, тоді вважали знаковим. Говорили про те, що саме він здійснюватиме ідеологічне керівництво телерадіокомпанією напередодні виборів. Після призначення нового керівника було проведено реформу мовлення білоруського ТБ. Однак, попри проведений конкурс і суворий відбір проектів, воно стало дуже скучним. Ще одна ознака нового телебачення — поява великої кількості ідеологічних програм, що також як ніяк не підсилює інтересу глядача до мовлення єдиного національного каналу.

Про можливість чергових кадрових переміщень у телевізійному керівництві Лукашенко заявив у вівторок під час відвідання кіностудії Білорусьфільм. Потім з'явилися чутки, що в середу на телебаченні відбудуться профспілкові збори, на яких обговорюватимуться фінансові порушення, що їх припустилося керівництво білоруського ТБ. Збори не відбулися. Замість цього на зустріч зі співробітниками телебачення прибув заступник глави адміністрації президента Володимир Замєталін і повідомив, що Віктор Чикін, який нині перебуває у відпустці, подав у відставку за станом здоров'я.

Виконує обов'язки голови телерадіокомпанії колишній його заступник — Єгор Рибаков. Рибакова перевели на керівну посаду в Білтелерадіокомпанію з Могильовського телебачення влітку минулого року. За цей час молодий заступник голови (Рибакову немає ще й тридцяти) став вельми непопулярною фігурою серед співробітників білоруського ТБ.

Ганна ПЕТРОВСЬКА.

Мінськ.

Гей, мери!

«Я — гей, і це прекрасно!» — заявив новообраний мер Берліна Клаус Фоверайт. Це другий мер у Європі, який, у рамках передвиборної кампанії, заявив про свою нетрадиційну орієнтацію. Законодавцем «моди» за традицією став Париж.

Досі в Німеччині не було заведено відкривати завісу особистого життя політичних діячів. Так, неетичним вважалося публічне зізнання перебування Герхарда Шрьодера в четвертому шлюбі, і ще недавно нікому не спало б на думку обговорювати інтимні аспекти життя Гельмута Коля. Водночас політики, мабуть, починають розуміти важливість людського чинника у створенні привабливого, судячи з результатів голосування, політичного іміджу.

Сьогодні у Франції

в містечку Ле-Бурже під Парижем відкрилася найстаріша і найпрестижніша у світі виставка аерокосмічної техніки. На авіасалоні впродовж тижня експонуватиметься більш як двісті літаків, вертольотів і ракет із 43 країн. Україна представлена тут літаками Ан-225 «Мрія», Ан-74, Ан-140 і зразками військової техніки.

На знімку АП: *модель європейської ракети-носія «Аріан-5», установлена в Парижі у переддень відкриття виставки.*

Ярмарок в Алжирі

Днями в Алжирі відкрився 34-й щорічний Міжнародний ярмарок, який проходить під гаслом «Алжир: економічний виклик» і триватиме до 24 червня. Серед 30 країн, що представляють понад 1000 своїх підприємств, участь у форумі бере й Україна. Його урочисто відкрив Президент Алжирської Народної Демократичної Республіки Абдельазіз Бутефліка у присутності членів уряду, дипкорпусу, представників ділових кіл країни. Під час огляду ярмарку глава алжирської держави відвідав і стенд України. Наш посол Михайло Дашкевич розповів президентові Алжиру про представлені на виставці українські підприємства — Запорізький металургійний комбінат «Запоріжсталь» та Харківський підшипниковий завод. Абдельазіз Бутефліка подякував українцям за участь у ярмарку і побажав успіхів у просуванні своєї продукції на алжирський ринок.

Вл. інф.

Іронія долі

В Ашгабаті потрапив під потяг начальник управління Туркменської залізниці Хамурат Бердієв. Як повідомляє «Інтерфакс», він переходив залізничні колії, обстежуючи ашгабатське депо, і не побачив локомотив, що йшов позаду. Пригоду розслідує Генпрокуратура республіки.

Путін у желе

У Челябінську президента шанують більше, ніж у будь-якому іншому місті Росії. Тут створили пісню про Путіна, відкрили присвячену йому музейну експозицію. А тепер ось місцевий хлібозавод розпочав виготовляти торти із зображенням кумира. Технологію фотодекору розроблено лише місяць тому. Фотознімок або малюнок об'єкта сканується на спеціальну їстівну плівку, яку потім накладають на готовий торт, а зверху покривають прозорим желе.

Сповідь «націоналіста»

Для нас давно стали звичними книги «в'язнів совісті», у яких розповідається про «принади» «архіпелагу ГУЛАГ». Це ціла низка видань І. Багряного, О. Солженіцина, І. Когута та ін., де з моторошною безсторонністю змальовані прийоми і методи перевиховання «ворогів народу», людей, що за різних обставин потрапили до полону (а потім звільнених з полону та направлених на «перевиховання» до Сибіру або на видобування золота), дисидентів, інакомислячих тощо. Наш читач нині добре знає, як діяла машина комуністичного виховання пересічного «гвинтика» (вислів батька Й. Сталіна) нової спільноти — homo sovjeticus. Але книги цих авторів змальовують неповну картину: вони зупиняють нашу увагу тільки на перевихованні за колючим дротом.

Було й інше перевиховання — остракізмом.

Це коли тобі чіпляють ярлик націоналіста, людини, «позорящей звание советского человека», і пускають у світ білий без права на власну професію, без змоги вільно заробляти на прожиття, без права годувати родину улюбленою працею.

І ось така книга вийшла.

Написав її Михайло Скорик і назвав «Зима» (видавництво «Правда Ярославичів», Київ, 2000 р.). Автор не був мешканцем ГУЛАГу, не «перевиховувався» за гратами, він був від студентських літ дисидентом. Його виключили з факультету журналістики Київського університету за любов до України, за думки, «позорящие звание советского студента». А почалося це так.

У 1965 році студенти факультету журналістики запротестували проти русифікації навчального процесу і зажадали звільнити їх від викладачів-нездар. Протест підтримали партійні збори спершу третього курсу, а потім факультету. На підтримку студентів виступили і викладачі М. Шестопал, В. Клінченко та ін. Це було нечуваним викликом. Некваліфікованість викладачів ще можна було якось «проковтнути», але русифікацію!.. Ні!

Всю злобу за студентський непослух партійні університетські достойники під проводом Петра Платоновича Удовиченка (кадрового радянського дипломата) обрушили на Матвія Шестопала, непоступливого і принципового викладача. *

З'явився лист студентів до ректорату і парткому університету, який потім охрестили ультиматумом. Зміст його простий. Його можна означити однією фразою листа: «Якщо доцент Шестопал буде увільнений від викладання на факультеті журналістики, всі, хто нижче підписалися, залишать університет» (далі близько 70 підписів).

Почалося викручування рук за добре відпрацьованим сценарієм: знімеш підпис — будеш учитися. Не знімеш — не будеш.

Ця довга історія закінчилася виключенням з університету низки студентів. У їх числі був і М. Скорик. У 1966 р. його відрахували «за поведение, несовместимое со званием советского студента». Тобто видали «вовчий білет».

Цьому періоду присвячений розділ «Щоденникове колосся», суть якого автор книги сформулював просто. Якщо людину не можна вмістити в примітивні схеми влади, то її (людину) можна знищити, оголосивши націоналістом, а точніше — українським буржуазним націоналістом. А якийсь богоподібний ідіот сказав, що коли ворог не здається, його знищують. І ця людиноненависницька мораль чимось зрідні фашизму... (стор. 167).

Другий розділ книги, «Дніпропетровська безодня», — це не лише сповідь незламного українця про свої поневіряння в наскрізь русифікованій Дніпропетровщині, а й колоритна картина «імпотенції совісті» (вислів автора «Зими») тодішніх достойників краю, тогочасних гнучкошиєнків. Людей біля керма влади, біля керівного корита. Це розділ, який розповідає не лише про тогочасних русифікаторів, слухняних виконавців вказівок чергового, як каже М. Скорик, квартиранта Кремля, а й недвозначна пересторога сучасникам. Це розділ, який застерігає: наше нинішнє керівництво звідси, з людей, які, насолоджуючись становищем керівника, викорінювали все українське, як «националистическое». Вони засвідчили ділом свою ворожість до українства. Ця ворожість стала їхнім єством, і не слід думати, що вони змінилися і будуть до скону битися за Україну. За корито — будуть, а за Україну, за інтереси українства — ні.

Матеріалом, на якому автор будує свою розповідь, послужила історія з романом О. Гончара «Собор». Всім відома ота несамовита «культурна» акція тодішньої влади, присвячена паплюженню твору українського класика. За вказівкою згори всі «свідомі радянські громадяни» повинні були масним ваговитим правовірним плювком засвідчити своє ставлення до «Собору» і свою лояльність до керманичів часу. Той, хто не спромігся на публічний плювок, потрапляв у поле зору відомства Лаврентія Берії як «отпетый националист».

М. Скорик, звичайно, не плюнув. У нього від обурення пересохло в роті. Він організував виступи, в міру своїх сил і можливостей, на захист твору українського письменника. Більше того, дозволив собі організувати «Лист творчої молоді м. Дніпропетровська», в якому автори засуджували антиукраїнську акцію «імпотентів совісті». Цей розділ своїм документалізмом вражає, до того ж викликає особливо гидливе ставлення до методів органів КГБ, що їх застосовували до інакомислячих. Вони (інакомислячі) мали перевиховуватися і врешті-решт навчитися співати хвалу кремлівським квартирантам, а не думати.

М. Скорик не підкреслює своєї незламності. Навпаки, він документально свідчить, що змушений був «каятися», що це «каяття» видавили з нього правовірні працівники спецслужб, а потім заплановані громадські акції остракізму. Щоб мати змогу хоч якось годувати родину, він теж був змушений публічно плюнути у власну фізіономію. Але це «каяття» не зменшує ваговитості документів розділу. Відчуваєш, як дрож проймає тебе, коли гортаєш ті сторінки, де М. Скорику, як найзлісннішу провину, записують, що його діти говорять українською мовою, що він щодень через усе місто возить дітей в українську школу. Дрож проймає тебе, коли в цьому ж розділі читаєш, як ті ж «імпотенти совісті» сьогодні говорять про незалежну Україну, про боротьбу її знедолених синів. Він називає їх поіменно, всіх учорашніх борців за «единый советский народ», а нині персональних пенсіонерів, різного роду «заслужених» працівників. Варто запам'ятати їх, і не лише тих, що названі в книзі, а й тих, що виступали «псевдоадвокатами» на судах над шістдесятниками, і всіх, хто не лише вчора, а й сьогодні тягне нас до «світлого комуністичного минулого». Запам'ятати поіменно. Особливо тих, хто рветься радити президенту-дніпропетровцю.

Третій розділ, «Публіцистика», присвячений сьогоденню. З нього М. Скорик постає людиною, що не зламалася. З матеріалів, вміщених у цьому розділі, видно, що нинішні достойники вчора крали в держави з оглядкою, а нині відчули, що можна красти безоглядно і безкарно. В журналістських публікаціях М. Скорик безжально викриває й оголює їх, сьогоднішніх учорашніх, які за народний кошт вибудовують собі дачі та особняки, не зважаючи на жебрацьке становище країни та її людей. «Нові українці» — це вчорашні достойники, які добре засвоїли істину, що в кожного ручка — собі карлючка, і цією карлючкою гребуть тільки під себе.

І врешті-решт перший розділ — «Поезії». Багато тих, хто знав М. Скорика, навіть гадки не мали, що він поет. На фоні проаналізованих сторінок книги відчуваєш, що остракізм як явище був задуманий для знекровлення нації, задуманий на винищення українців. М. Скорика остракізм не вбив. Не вбив у ньому громадянина, але знищив ще одного українського поета. А що це мав бути поет-патріот, видно навіть з одного вірша «Тополя». Ось він (стор.19):

О моя українська тополе,
Сумовита бандури струна!
Ти самотньо чаклуєш край поля
І біжиш до села без коня.

Звичайно, пересічним читачем книга М. Скорика буде сприйматися тільки як збірка дорогих автору документів. Але всім добре відомо, що в краплині води відбивається всесвіт. Тому вдумливий читач побачить у книзі М. Скорика весь трагізм нашого українського минулого. Це краплина, яка застерігає кожного українця: не заспокоюйтеся, не спіть. Вчорашні імпотенти совісті — при владі. Вони переконані, що в кожного ручка — собі карлючка, а справжній патріот України з цим миритися не може. І не треба. Мученики совісті підтверджують цю пересторогу.

Роман ІВАНЧЕНКО.

*** П. П. Удовиченка студенти називали єпископом, а партком єпископатом. По студентських руках ходило «Посланіє Івана Вишенського єпископу Петру Удовиченку».**

Ноу-хау

І ми не ликом шиті

5. Із такого пістолета не промахнешся

Вітчизняний пістолет «Форт» був уперше представлений на міжнародній виставці озброєнь «Айдекс-2001» і одразу приглянувся зарубіжним споживачам.

В «яблучко» з першого разу

В Абу-Дабі виставляли пістолети двох модифікацій: «Форт-12» і «Форт-14», а також помпову рушницю «Форт-500». Виготовляють їх у Вінниці на науково-виробничому підприємстві «Форт» МВС. Віктор Писаренко, його директор, каже, що результат перевершив усі сподівання: «Ми ставили за мету лише презентувати зброю, показати, що ми такі є, а одразу знайшли покупців». З «Фортом» виявили бажання працювати представники Іспанії, Греції, інших країн. Вінничани й до того поставляли зброю у далеке зарубіжжя. Але то були разові контракти. Тепер, схоже, матимуть відносини на довготривалій основі.

У жодного пістолета немає такої лінії прицілу

Кожен, хто підходив до стенду і брав «Форт» у руку, не приховував задоволення. Зброя надзвичайно зручно лежить у долоні. Під час пострілу не «підриває», тобто не кидає руку вгору. Зброярі знають, що таку ваду має російський пістолет Стєчкіна. Стріляти з Макарова теж непросто: без твердої руки важко влучити у ціль.

У «Форта», крім усього, дуже вдало виконано лінію прицілу, пояснив заступник директора Іван Слободянюк. «Якщо ось ці три точки виставити в лінію, — пояснив, показуючи зброю, Іван Андрійович, — схибити під час пострілу просто неможливо».

«Форт» урятував мені життя»

В Узбекистані під час проведення тендера на право реалізації короткоствольної зброї В. Писаренку розповіли цікавий випадок. У горах спецназівець переслідував двох бандитів. Зав'язалася перестрілка. Раптом після чергового пострілу бандити піднялися зі схованки на повен зріст. «Здаватися вирішили, чи що?» — здивувався міліціонер. Якби ж то!

Порахувавши, що з пістолета зроблено вісім пострілів (саме стільки набоїв має пістолет Макарова), бандити вирішили, що переслідувач залишився з голими руками. «Будеш молитися, мент, чи так тебе пристрелити?» — зухвало кинули у вічі. Та пролунало ще два постріли. Спецназівець був озброєний нашим «Фортом»: ще до тендера завод виконував декілька разових контрактів для силових структур Узбекистану.

Залежно від модифікації наш пістолет має різну кількість набоїв: 13, 15 і 16. Як пояснили на заводі, остання — із 16 набоями — вже пройшла всі випробування. До речі, тендер в Узбекистані вінничани таки виграли. Окрім того, виконують замовлення для низки країн близького зарубіжжя. Для зброярів надзвичайно цінними є позитивні відгуки бійців міліцейського батальйону, відрядженого до Косово. А відтепер вітчизняний пістолет завдяки «Айдексу-2001» знатимуть ще краще.

На жаль, вінницька міліція не має на своєму озброєнні вітчизняних пістолетів, які виготовляють «під боком». Начальник обласного УМВС генерал-лейтенант міліції Валерій Бевз розповів, що правоохоронці нині виходять на чергування зі зброєю зразка 40-х років — пістолетами ТТ часів минулої війни. Держава, на жаль, не має можливості переозброїти відомство. Це питання таке складне, вважає генерал, що потребує розгляду на засіданні РНБО, а також профільного комітету Верховної Ради. Адже голіруч злочинність не здолати.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

На знімку: *остання модифікація пістолета «Форт» із 16 набоями.*

Гордєєви нікуди не йшли,

або Вони вже написали сценарій нашого життя?

Стаття «Сповідь надлюдини», яку ви прочитаєте нижче, датована автором 7 січня 1991 року, отже, їй уже понад 10 років.

Приблизно в той самий час її було спочатку опубліковано в російській газеті «Вільне слово», а потім передруковано в Україні. Багато хто сприйняв «Сповідь» як працю талановитого журналіста, що спробував методом від зворотного розкрити суть комуністичної влади і попередити суспільство про можливу небезпеку.

Ще хтось побачив у «Сповіді» підтвердження чуток про декоративність перебудови з її гласністю, розмовами про демократію, мітингами і демонстраціями. Мовляв, усе це вигадали хитрі аналітики зі спецслужб та КПРС, щоб, по-перше, «випустити пару» невдоволення, яке накопичилося в людях. І, по-друге, дізнатися, хто чим дихає і кого потрібно побоюватися насамперед.

Але сьогодні «Сповідь», на мій погляд, уже сприймається не просто як застаріла констатація подій давно минулих років. У ній можна побачити сценарій розвитку не тільки ситуації десятилітньої давнини, а й сьогодення. Мало того, мені здалося, що я тримаю сценарій розвитку деяких країн СНД за останні роки. Автор цілком точно вгадав багато наших сучасних реалій. І те, як наші володарі втопили в політичній балаканині реальні економічні перетворення, що могли не на словах, а на ділі зробити «радянських рабів» вільними людьми.

Передбачено й духовну деградацію, доведену до маразму. І знищення демократичних керманичів-романтиків, зацькованих або вбитих руками самого демосу (Собчак, Старовойтова, Станкевич, Ковальов — у Росії, Чорновіл — в Україні).

І вже зовсім важко заперечити головній тезі статті про те, що доки від держави виходитиме лише насильство, ситуація не змінюватиметься, а люди так і залишаться колективною «приватною власністю» влади та її представників. Причому як просто усе було зроблено: спочатку народ був доведений до безмежного отупіння і загального страху за своє майбутнє перед розгулом злочинності, а потім від його імені заговорили про «сильну руку».

І в Росії, наприклад, так уже відбувається. Спочатку військові почали наводити «конституційний порядок» у Чечні, потім підірвали будинки в столиці, а потім обрали президентом екс-полковника КДБ — чи не сильна рука, спроможна мочити кого завгодно у сортирі. Про похід у російську владу в багатьох регіонах відставних військових і спецслужбістів, про спроби відновити спочатку союз слов'янських держав, пам'ятник Дзержинському в центрі Москви, а згодом — гімн СРСР, і казати не хочеться. Про це в статті прямо сказано.

Одне слово, читайте статтю. І думайте над тим, що видається знайомим. Адже може так трапитися, що викладене в ній — не марення старого маразматика, вибитого з колії незрозумілими йому нововведеннями, а справжній сценарій нашого життя. І режисери цієї моторошної постановки продовжують щодня давати ляпаса рабам, які не хочуть це зрозуміти. А автор, до домовини прямуючи, просто дав нам можливість зазирнути за лаштунки. Як у Шекспіра: весь світ — театр, і всі ми — в ньому актори, які аж геть погано грають свої ролі під назвою «життя»...

Сповідь надлюдини

Наш час повертається. Та він від нас і не йшов. Він завжди був і буде нашим. Як на землі завжди були добро і зло. Але нас завжди здається більше тому, що ми сильніші й агресивніші за добро, і перемогти нас неможливо. Ми мінятимемо форму і оболонку, змінюватимемо вивіски і кольори, пристосовуватимемося до будь-яких умов, але виживемо і переможемо. Наша мета одна — бути переможцями. Ваша доля — завжди бути рабами навік. Ми встигли прищепити вам ген рабства назавжди. Ми дамо вам ще тисячі революцій і перебудов, у вас буде вічна боротьба за справедливість, але ви її ніколи не матимете.

Я говоритиму з вами відкритим текстом не тому, що я нахабний, а тому, що я не відаю страху. За мною гігантська непереможна сила. КДБ, МВС... уряд, прокуратура, І всілякі верховні ради — це лише просто важелі в наших руках. Під нашу дудку танцюють президенти і виконують нашу волю, роблять те, що ми хочемо.

Нам глибоко наплювати, скільки буде депутатів радикалів — хоч мільйони. Верх завжди буде нашим! Ви можете забрати у нас дачі, привілеї, машини тощо, але владу — НІКОЛИ! Нам глибоко наплювати на думку народу, вона для нас — порожній звук. Бо думку цю ми створюємо самі. Нехай проводять хоч сотні референдумів. Головне, щоб нашу волю виконував народ. На будь-який ваш наступ ми відповідатимемо могутньо і жорстоко. Для нас раз плюнути — знищити продукти, заводи, екологію, гласність, мистецтво тощо. Для нас раз плюнути — принести вам голод, саботаж, злидні, розруху, хвороби...

...Все, що ми робимо, ми робимо продумано і геніально ПРОСТО. Ви судитимете про нас за номенклатурними чиновниками. Це наївно. Так, тупих, жадібних чи просто дурнів ми завжди ставитимемо на високі пости. Вони — наша броня і захист. Вся ваша енергія розбивалася на друзки об їхній чавунний моноліт.

Вашої енергії рабського обурення вистачає до першої рабської подачки. Пара рефрижераторів з ковбасою спроможна втихомирити будь-які ваші пристрасті і заколисати мрії про демократію. Ви знищили всі знання і весь досвід своїх предків і повторюєте лише їхні помилки. Ніхто з вас не знає, в чому сенс життя і призначення людини на цій Землі. Подивіться на себе збоку, чим ви займаєтеся і якої долі ви гідні. Ви — раби і руйнівники. Ми вашими руками паплюжимо землю. З нашої волі ви спустошуєте надра планети, занапащуєте моря, ріки, екологію, йдете з ножем одне на одного. Тож несіть свій хрест вічних мук і страждань.

...Ми прищепили вам лінощі та огиду до праці. Це ми навчили вас руйнування, а не творення. Це ми з вас вибили почуття гідності, гордості, самоповаги, благородства, співчуття, милосердя. Це ми усунули молодь від політики, кинувши їй «кістку» року і порнухи.

Це ми навели вашу ненависть на вас самих. Це ми позбавили вас віри та релігії, занапастивши вашу духовність і знищивши любов до ближнього. Це ми зробили вас душевнохворими, забрали у вас здоров'я і зробили вас залежними від ліків та лікарів. Ми створили псевдонауку і споганили ваше мистецтво.

І ви насмілюєтеся називати нас «злочинцями»? Ні, це ви — справжні злочинці. Це ви даєте нам можливість робити все, що ми захочемо. Це ви граєтеся у царів, вождів і президентів. Це вам потрібні козли, які ведуть стадо баранів на забій. Є клас рабів і є клас паразитів. Останні — це ми. Нас мало, але ми розумніші і згуртованіші за вас. Ми не хочемо виробляти. Це покликання рабів. Але ми хочемо споживати. Хочемо розкоші, привілеїв, бо ми — носії ідей. Розум править руками, а не навпаки. Нас мало, але ми зробили багато...

...Народ не зможе дати будь-якої гарантії. Ми зможемо. І дамо. Наш одвічний діалог із народом завжди буде діалогом двох глухих. Кожне чутиме лише самого себе. Ми впевнені, що все буде по-нашому. Ми вирішили — Союзові бути. Це наша годівничка, і ми її вам не віддамо...

...Нам уже починає набридати весь цей галас, і невдовзі ви побачите, як ми всьому даватимемо лад. Ми не маємо наміру загострювати обстановку і займатися одразу репресіями. Ми будемо в межах норми, але батога вам не уникнути. Ви його заслужили. Ну а потім пряник буде.

А нам необхідно освіжити свої кадри, тобто позбутися сміття і мотлоху. Приберемо до своїх рук розумних, тямущих, молодих, енергійних, а перетворити їх на слухняних і відданих слуг — це вже справа техніки. Гадаю, найголовніше, що нам вдалося, — це навічно закласти в наш народ ген страху. Ви його вже ніколи не позбудетеся. Є природний ген страху — дзвін потрібний для збереження виду. А є страх кари від влади. І доки існує влада — буде страх. Ви лише на мітингах сміливі, коли в натовпі, всі разом. Та ми знаємо, що у кожного з вас є своя будка. Отже, ви — завжди наші. Вам швидко набридає стирчати на мітингах і дерти горло даремно. Адже ви добре бачите, що ми просто даємо вам шанс випустити пару.

Бо після вашого крику насправді нічого не змінюється — кричіть!

> *...Нас увесь час лякають народом, що він підніметься і все змете.*
> *Наш народ ніколи не підніметься. Навіть якщо це й станеться — він ніколи довго не втримає свою владу. Він просто не вміє цього робити. Владу ви завжди віддаватимете нам самі!*

Так продумано, так заплановано. Є лише один спосіб перемогти нас назавжди. Але ви ніколи не зможете ним скористатися, бо тільки зло генія додумається до такого. Добро зробити це не зможе.

Нам непогано вдалася чергова гра з вами в перебудову, гласність, демократію. Те, що просить натовп, — будь ласка. Дамо. Але стільки, скільки це нам потрібно. До чого смішна й наївна ваша віра в серйозні зміни. Мистецтво говорити все і нічого — це теж наша зброя. Ми втопимо вас у словоблудстві. Жодна ваша прогресивна ідея не пройшла. Пройшли ті, які ми хотіли, вдавши, що вони виходять від вас.

У нас є дуже сильна зброя — велика могутня брехня, терпіння, спроможність пристосовуватися, миттєва реакція і головне — здатність діяти, чого ніколи не вмів жоден борець за справедливість. До того ж у нас є чудові методи виводити з ладу таких борців самим же натовпом. Адже ми — завше в тіні. Живий приклад — академік Сахаров. Це за нашим сценарієм ви самі його вбили. Ми й надалі завдаємо шкоди вашим лідерам, і це лише початок. Ви скоро побачите чергові жертви, і вам не під силу цьому запобігти.

Раби неспроможні до дій. Ви здатні лише до покори і виконання нашої волі. Всі ваші потуги щось змінити на краще (як ви вважаєте), крім страждань, розчарувань та безвиході, нічого вам не принесуть. Ні, я не переконую вас і не закликаю вас опускати руки і не боротися. Дійте, борітеся, перемагайте, насолоджуйтеся перемогою — все це буде ваш самообман. А нам потрібна боротьба з нами. Наші знання, розум, досвід завжди мають бути у формі.

...Потрібна нова віра у світле майбутнє. Ми ніколи не давали вам жити сьогоденням, а тільки майбутнім, ну інколи ще й минулим. Ми припустилися помилки — надто затягнули паузу. 70 років одного й того самого — навіть нам набридло. Народ не повірив би нашим старим гаслам. І з'явився новий — революція згори. Демократія, гласність, перебудова! Ви хоч історію подивіться — коли вони приносили успіх народові? Та ніколи! Розрахунок наш будувався на вашому невігластві. А воно у вас чудове.

...Ми вирішили зробити вас вічними прохачами. Ви проситимете у нас все і завжди: квартири, їжу, машини, талони на горілку, землю і навіть повітря. А ми даватимемо вам стільки, скільки вважатимемо за потрібне для вашої приватної власності. Але ви самі завжди разом з усім вашим мотлохом будете нашою і тільки нашою приватною власністю.

Ця сповідь — ляпас рабам, аби вони знали своє місце, призначення і своїх панів. Ми привчили вас до рабства, і це стало для вас нагальною потребою. Це ми привчили вас брехати, і наша країна стала найбрехливішою країною в світі. Це ми навчили вас злодійства, і ви стали найперевершенішим народом-злодієм. Це ми зробили норму вашого життя кримінальною. Ми нині спокійно грабуємо вас і перетворили на тварин із вічним інстинктом споживання і руйнування...

Ми не розкаюємося. Нам невідоме це почуття. Я пишу вам це, аби ви зрозуміли, що політика може все. А політика в наших руках. Нині ми відвернули вас від неї, затіявши метушню з економікою. Боже мій, які ви дурні! Ви думаєте, що ми пілкуємося про вас, щоб ви були ситі, одягнуті, взуті? Та плювати нам на вас. Треба бути просто ідіотом, аби не зрозуміти, що без політики будь-яка економіка — пшик. Та це нам потрібна економіка. Ми її для себе робимо. А не для вас. І як нам хочеться, а не як вам. Тож будьте слухняними і терплячими і не заважайте нам. Адже все, хоч би що ми робили на благо собі, ми завжди робимо від імені і за дорученням вас (себто народу). І нам начхати на відплив умів за кордон.

Що менше цих умів буде, то для нас краще: країною дурнів легше керувати.

Доти, доки від держави виходитиме насильство, ми непереможні. А воно виходитиме завжди. Ми знищимо вашу енергію на бунти. Ми створимо вам тисячі життєвих проблем, ви будете вічно смертельно втомленими і духовно спустошеними. Поступово стиснемо зашморгом вашу гласність. Розбавлятимемо її своєю ідеологією, день у день нав'язуючи вам свої догми. Ми знищимо вашу мову, засмітивши її вигаданими словами. Ви перестали розуміти не тільки нас, а й самих себе. Ми постійно обезглуджуватимемо будь-які ваші прогресивні ідеї, доводячи їх до цілковитого абсурду. Не залишивши для вас нічого світлого. Ви втратите змогу орієнтуватися в обстановці, ви стомитеся крутити головою, не знаючи, куди податися, чому вірити. Ми знайдемо тисячі кляпів, аби заткнути ваші одвічно невдоволені глотки. На додачу ми піднімемо на вас увесь злочинно-кримінальний світ і влаштуємо в країні розбій і терор.

...Ми не боїмося за себе. Для нас завжди є і буде знайдено оазу виживання на нашій планеті.

Передбачаю вашу чергову дурість. Прочитавши мою сповідь, ви не замислитеся над її суттю. Ви кинетеся шукати автора. Ваша цікавість буде сильнішою за людську мудрість. Ви хором і поодинці зчинятимете галас на сторінках преси. Суть дійде до вас пізніше. А втім, ви її невдовзі відчуєте.

Одне слово, ми згортаємо вашу перебудову. А нашу продовжуємо. Який вигляд це матиме? Прошу. Все буде поетапно. Першими почнуть військові. Другий етап почнуть злочинний світ, КДБ, МВС. Третій етап —спрацюють усі юридичні служби та друковані органи, радіо і телебачення. Четвертий етап — залучаться до роботи торгівля, фінанси та економіка. П'ятий і шостий етапи — режимно-резервні важелі. Сьомий етап — ідеологічний і політичний. Ми робимо — ви спостерігаєте. Так буде завжди.

Мені 82 роки, і я йду з відчуттям спокою і задоволення. Ми залишаємо після себе гідних наступників наших справ. Ми будемо завжди.

Один з ваших повелителів — Гордєєв Євген Казимирович.

Москва, Кремль, Срібний Бір.

7 січня 1991 року.

Нічна оказія

Дивна пригода трапилася з Петром Семеновичем. Така дивна, що ніяк отямитися не може.

Зустрів він якось свого давнього приятеля, якого кілька років не бачив. Зрадiли вони один одному та й почоломкалися за давнім звичаєм. А тут саме кав'ярня трапилася. Зайшли, повивертали кишені, склалися і замовили.

Довго засідали чи ні, та коли розпрощалися, на небі світилися зорі, а по вулиці де-не-де — вуличні ліхтарі. Дійшов Петро Семенович до свого будинку і, відчувши якусь млявість у ногах, сів відпочити на лавочці. Аж дивиться і сам собі не вірить. Стоять перед ним дві молоді жінки і світяться фосфоричним світлом. Чи не привиділося, бува, подумав, і, струснувши головою, протер очі. Та ні, стоять і посміхаються.

— Драст, граждан Землі, — звертаються до нього, — ви хто імеєтес?

— Я?.. Петро Семенович Курлико — ось хто! А ви звідкіля будете? Щось у наших краях не зустрічав таких, як ви.

— О-о-о... ми з дальок! З планети Зуфра, — охоче відповідають.

— Зуфра? Гм. Щось не чув про таку. Де ж ця ваша планета, в якій галактиці? — показав свою обізнаність Петро Семенович.

— У ваша-наша. Зуфра — антипод Земля. По той бік Сонця. Один орбіт із Земля і один розмір. Відет нас не мож. Всігда за Сонце. Ваші астроном не знай, що сонячний систем десять планет, — розтлумачили фосфоричні жінки.

— Чудасія та й годі! Я також про це не знав, — дивується Петро Семенович. — Чудернацькою якоюсь мовою ви розмовляєте. Ніби з німецьким ущербним суржиком. У вас що, закону про мови немає? В Конституції нічого не записано?

— Єст, єст закон про мови. Давно принят, тольк виконуват його ніхто не спєшіт.

— Ти диви! Точнісінько, як у нас. А що вам, шановні добродійки, потрібно на нашій грішній Землі?

— О-о-о, много що. Довго рахуват, а часу мало. Сколь вам год? — питають.

— А навіщо вам мої роки? Женитися я не збираюся. У мене є вірна дружина Катерина Мартинівна, з якою ось уже сорок сім років прожив у мирі та злагоді. А одружився я в двадцять три. Отож нині маю рівно сімдесят!

— О-о-о... мої літа — моє багатство, — посміхнулися фосфоричні жінки.

— Вам і таке відомо? Дивно. Неправда це! Не вірте. Вигадала ці слова, якась молода, некомпетентна людина. Літа маю солідні, а багатства, як не було змалку, так нема і наостанку, — пояснив Петро Семенович.

— Виходіт — старо не радо?

— От, от. Саме так: старість не радість, — відповідає Петро Семенович.

— А хоч бут млод?

— Та хто б цього не хотів, — непевно відповідає.

— Гайда з нами. Негайно.

— Куди?

— На планет Зуфра. Ми за рік передєлам вас із стар на млод. Буд неузнавай. Як двадцять три. Краса, здров, сила!

— А довго до вас добиратися?

— Ніт. Всьо три земних місяц. Летим не доганяй Зуфра, а навстріч.

— Подумати треба. А Катерину Мартинівну можна взять з собою.

— Ніт, ніт! Не мож! Один место в корабль, один раз на рік прилітай. За год вас повертай, а єйо забирай.

— Так це я, фактично, цілих два роки буду сам один? Е, ні! Не буде діла. Без Катерини Мартинівни — ні кроку, — рішуче заперечив Петро Семенович.

— Как знай. Дєло твой. Найдьом друга. Бу здров! — поспішили фосфоричні жінки, і, не встиг Петро Семенович розпрощатися по-земному, зникли. Тільки місце, де вони стояли, світилося фосфоричним світлом.

Встав Петро Семенович і зчудований поплентався додому.

— Де тебе носить, іроде?! — накрила мокрим рядном Катерина Мартинівна. — Де швендяєш, старий шкарбане. Щоб тобі ні дна ні покришки! Загубила я свої літа за тобою, бузувіре!

Петро Семенович не став виправдовуватися. І розповідати про свою пригоду. Все одно не повірить.

«І оце через неї я відмовився від захопливої подорожі й омолодження? Який же я бовдур, що впустив таку нагоду», — з гіркотою подумав Петро Семенович.

З тугою глянув у вікно, на те місце, але ніякого фосфоричного світіння там не було.

Феодосій ЛУЗАН.

Київ.

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

7 мішків гречаної вовни

Список почесних звань, які присвоюватимуться громадянам Бананового Маразмадору

Заслужений проїдатель кредитів.
Заслужений адмірал розпроданого флоту.
Заслужений журналіст кишенькової преси.
Заслужений ректор-клоун.
Заслужений сантехнік середнього ступеня сп'яніння.
Заслужений спонсор усіляких нездар.
Заслужений економіст тіньової економіки.
Заслужений демократ тиранії.
Заслужена жертва реформ.
Заслужено амністований садист.
Заслужений кретин вченої ради.
Заслужений безробітний прихованого безробіття.
Заслужений хабарник держадміністрації.
Заслужений генерал-єфрейтор.
Заслужений працівник непрацюючого підприємства.
Заслужений цілитель хворих від їхніх грошенят.

Заслужений винахідник велосипеда.
Заслужений неплатник податків.
Заслужений ветеран байдикування.
Заслужений пільговик незаслужених пільг.
Заслужений депутат чужої держави.
Заслужений державтовимагач.
Заслужено забутий класик.
Заслужений інженер — реалізатор мотлоху на базарі.
Заслужена путана вітчизняної естради.
Заслужений тракторист металобрухту.
Заслужений виборець за пакет гречки.
Заслужений письменник у стіл.
Заслужений кілер правопорядку.
Заслужений шакал демократії.
Заслужений доктор тих ще наук.
Заслужений лікар, до якого краще не потрапляти.
Заслужена своя людина року.
Заслужений споживач помиїв та відходів.

Заслужений перлоукладач Олександр ПЕРЛЮК.
Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Фотожарт

Коротка спідниця скорочує шлях до райських кущів.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Тези і антитези

■ Різниця між русифікацією й американізацією полягає в тому, що перша русифікує, а друга — зомбує, особливо колишніх совків.

■ Тільки вільний народ може говорити, що йому важко живеться.

■ Яке щастя, що по радіо не йдуть американські фільми!

■ Що поганого можна сказати про людину, в якої нормальний тиск?!

■ Як можуть бути нормальними заводи, фірми, держава, коли гуртове — чортове?!

■ Хто валяв ліс, той висловлюється влучно.

■ Від подорожчання хліба виграють лише котлети: в них зменшується його кількість.

■ У банановій республіці громадяни не банани, а мавпи.

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

Дошка пошани

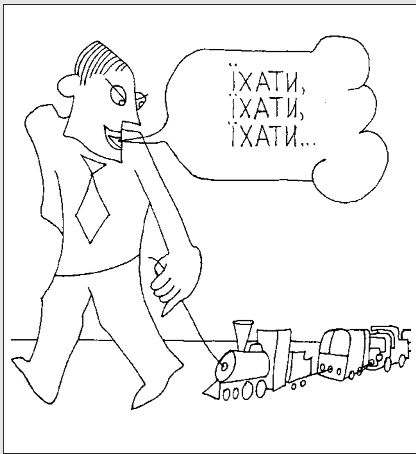
...А тепер скаже начальник транспортного цеху

Валерій Пустовойтенко, новоспечений міністр транспорту:

— Мій девіз — працювати, працювати і працювати!

ВІД ЧЕРГОВОГО.

Валерій Павлович щедрий на девізи. Будучи президентом Федерації футболу України, він казав: грати, грати і грати! Будучи Прем'єр-міністром України, командував: гази, гази і гази!

Сон розуму

«Інтерфакс—Україна». **Відповідаючи на запитання журналіста, чи не виникає у Президента бажання «під політичним тиском» вийти на «політичну пенсію», Леонід Кучма відповів, що така думка «іноді зароджується, проте лише у сні й лише в голові»...**

ВІД ЧЕРГОВОГО.

Ну, коли думка зароджується лише-таки в голові, а не в якомусь іншому пропрезидентському місці, — тоді народ може спати спокійно...

Молоде — зелене?

Газета «Сегодня»:

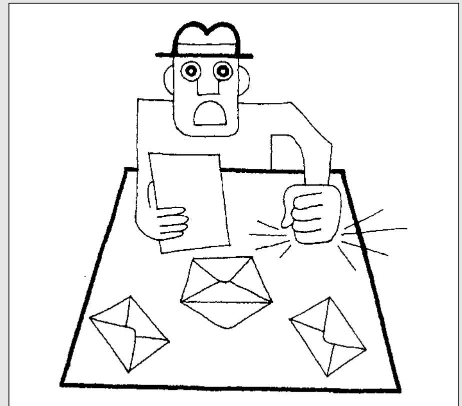
— Я просто впевнений, — сказав Сергій Іванович (С. І. Курикін, міністр екології, народний депутат, фракція зелених. — *Черг.*), **— що більша частина коштів міністерства використовувалася не за призначенням...**

***

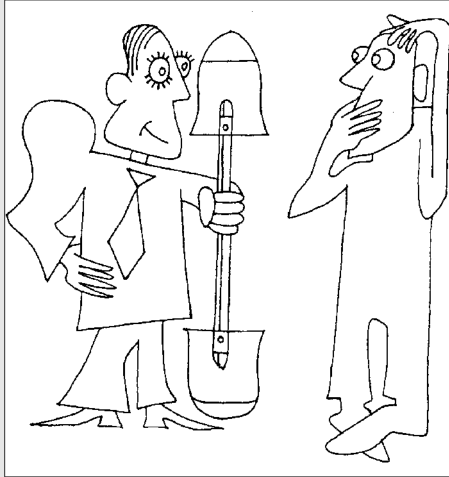
«Мені шкода пана Курикіна, — сказав Іван Олександрович (колишній міністр екології І. О. Заєць. — *Черг.*). **— Він відкрив лише другий конверт, як у відомій притчі. Йдеться ось про що: коли начальник здавав справи своєму наступникові, він дав йому три конверти й сказав: «Коли тобі буде боляче, відкрий їх». Наступник так і зробив. У першому було написано: «Вихваляй себе», у другому — «Вали на попереднього керівника», у третьому — «Готуй три конверти».**

ВІД ЧЕРГОВОГО.

Кожному «зеленому» фруктові — свій час. Настане день — відкриє і третій конверт!

Газ із труби — сміття з хати

Леонід Кучма, Президент України:

— ... І ніякої крадіжки газу не було, я можу навести протилежні приклади. ... Коли б тут був президент Росії Володимир Путін, він сказав би те саме... (12 червня 2001 року. Словаччина.)

ВІД ЧЕРГОВОГО.

А коли б Леонід Кучма розмовляв з кореспондентом журналу «Шпігель» удома, то він сказав би, що крадуть... (Див. журнал «Шпігель» за червень 2000 р.)

Черговий по «Дошці пошани» Вілен КАЙДАШ.
Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Слава Україні і ганьба її зарплатам та гонорарам!

Про кожного окремо і про всіх разом

Дієвість профспілки сприяє зростанню її авторитету

Профспілки

Профспілка — найдавніша і найпоширеніша добровільна організацію, яка виникла ще наприкінці XVIII століття для взаємодопомоги працівників та захисту їх інтересів. Пізніше створилися територіальні та галузеві об'єднання, які й понині діють у відповідності з прийнятими ними статутами.

Про один з таких колективів — Київський міський комітет профспілки працівників державних установ, ми попросили розповісти його керівника Віталія ПОЧТОВОГО.

— Київський міський комітет профспілки працівників державних установ об'єднує 638 профспілкових організацій, в яких налічується понад 78 тисяч спілчан майже 40 галузей народного господарства України, — почав свою розповідь Віталій Семенович. — Це —автомобілісти, будівельники, медики, наукові працівники, викладачі, архівісти, правоохоронці, працівники міністерств і відомств та багато інших.

Звісно, час від часу і проблеми виникають такі ж різні, як і організації, що об'єдналися в нашому комітеті. Ось питання з питань — заробітна плата. Не скрізь, на жаль, вона відповідає обсягу виконуваної роботи. Приміром, у київських архівних установах середня заробітна плата становить 140 гривень, незначне підвищення з першого квітня не змінило ситуацію на краще. Споживчий кошик у столиці дорогий, адже ціни на продукти і товари першої необхідності, порівняно з іншими містами України, дуже високі. Міський комітет разом з первинними організаціями та Федерацією профспілок України намагається розв'язати цю проблему, щоб відчутніше підвищити зарплатню.

Або ще одна проблема — тривалість робочого дня. В деяких установах та міністерствах він триває 10—14 годин. Звичайно, можна знайти пояснення — великий обсяг роботи тощо, але цим самим грубо порушується чинне законодавство України про працю. Міський комітет не може бути байдужим до такого стану справ і для вирішення цієї проблеми намагається використати всі можливості, надані законодавством України. А з прийняттям Закону України «Про професійні спілки, їх права і гарантії діяльності», ми маємо реальну можливість ефективно захищати права та інтереси людини праці.

Головним важелем здійснення захисних функцій працюючих, вважаю, є колективний договір. І міськком постійно надає практичну допомогу трудовим колективам у вирішенні цього питання. Завдяки нашим спільним діям за останні роки значно збільшилася кількість організацій, де вже укладено колективні договори.

Значна увага надається і правовому захисту членів профспілки. Міський комітет гостро і принципово оцінює кожний факт порушення трудового законодавства, сповна використовуючи надані профспілкам права. У практиці нашого комітету є приклади, де йшлося навіть про звільнення керівника з посади за грубі порушення прав членів профспілки. Безумовно, така дієвість профспілки сприяє зростанню її авторитету. Бо якщо діяти за принципом «нічого не чую, нічого не бачу», то у спілчан закономірно постане запитання: а чи варто залишатися в такій організації?

— Одним з важливих напрямів роботи профспілки є організація відпочинку, оздоровлення працівників, матеріальна допомога членським організаціям. Що зроблено і робиться міським комітетом з цього питання?

— Протягом багатьох років ми укладаємо прямі угоди з базами відпочинку Закарпаття та Криму на оздоровлення працівників і їх дітей. Значну увагу приділяємо оздоровленню дітей з багатодітних та малозабезпечених сімей і влітку, і взимку. До речі, щороку на новорічні та літні канікули таким дітям видаємо безкоштовно святкові подарунки і путівки до оздоровчих таборів.

А цього року міським комітетом укладено договори на оздоровлення дітей в дитячих оздоровчих таборах «Фламінго» у Феодосії, «Фотон» та «Салют» у Євпаторії, «Променистий» та «Лісовий» на Київщині. Крім того, придбано путівки для оздоровлення батьків з дітьми в пансіонатах з лікуванням — «Кримське Примор'я» у Феодосії та «Планета» в Євпаторії, «Смерічка» в Закарпатті.

З особливою увагою ставиться міськком до дітей-сиріт, батьки яких — співробітники органів внутрішніх справ — загинули під час виконання службових обов'язків. Нещодавно в Києві відкрито юридичний коледж, де вони навчаються, наш міськком перерахував кошти на обладнання медичної частини. Та й родинам воїнів-афганців теж допомагаємо.

— Віталію Семеновичу, ще одне запитання. Профспілковими лідерами, як відомо, не народжуються, їх виховують. А як розв'язує це питання ваш міськком?

— Як правило, профспілкові організації очолюють керівники структурних підрозділів, які користуються заслуженою повагою серед членів профспілки. А міський комітет постійно проводить семінари-навчання профактиву. До того ж використовуємо різні форми та методи: лекції фахівців Кабінету Міністрів, Верховної Ради, Верховного Суду, Конституційного Суду, різних міністерств та відомств.

Торік у нас навчалося понад десять тисяч профспілкових активістів. Без сумніву, питання підготовки обізнаних фахівців профспілкового руху є одним з основних у повсякденній роботі міського комітету та його президії. Вони координують та спрямовують діяльність організацій і об'єднаних комітетів, надають допомогу з усіх напрямів профспілкової роботи. У нас постійно працюють комісії з економічних питань, організаційної та колдоговірної роботи, з соціального страхування та оздоровлення працюючих, з охорони праці, міжнародних зв'язків, культмасового та спортивного життя колективів.

Переконаний, що в діяльності наймасовішої організації, якою є профспілка, зацікавлені сотні тисяч простих громадян. І варто пам'ятати, що сила нашої організації залежить від дієвості її керівників — представників профкомів, від активу, від кожного члена профспілки.

Фотофакт

Усім смерчам на зло

Не встигла країна скинути тягар турбот після закарпатського паводка, стихійних лих у Вінницькій, Одеській та інших областях, які залишили без електроенергії та зв'язку десятки населених пунктів, як природа піднесла черговий нищівний сюрприз. Небувалої сили смерч «коридором» майже в 300 метрів прокотився Київською, Житомирською, Хмельницькою, Вінницькою та іншими областями.

Зруйновано близько 500 будинків і господарських споруд, стали непридатними десятки тисяч гектарів сільськогосподарських угідь, повалено десятки гектарів лісу, порушено електропостачання й телефонний зв'язок.

Днями на Житомирщині побував з робочою поїздкою голова правління ВАТ «Укртелеком» Станіслав Довгій, який, поруч із розв'язанням питань якомога швидшого відновлення зв'язку у постраждалому регіоні, пообіцяв не залишити в біді й самих потерпілих. Так, на хуторі Малинівка Брусилівського району він зустрівся з сім'єю 80-річного Івана Кучмаренка, який залишився без даху над головою і без господині, котру відвезли до лікарні.

Станіслав Довгій у розмові з потерпілими заявив: «Наше підприємство і цього разу не залишиться осторонь горя й нещасть, що випали на вашу долю». І пообіцяв надати адресну допомогу родинам, що постраждали, будівельними матеріалами на суму близько 100 тисяч грн. Далі керівник «Укртелекому» повідомив, що до його приїзду в Житомирській, а також у Хмельницькій областях уже відновлено роботу всіх АТС та радіотрансляційних вузлів, закінчують відбудовні роботи в Київській та Вінницькій областях.

Фото Віктора ПЕНСЬКОГО.

Пам'ять Чорнобиля, що обпікає

Нова книга лубенських краєзнавців Валерія та Ігоря Козюри «Чорний лелека» з промовистим підзаголовком «Жмут полинових спогадів Чорнобиля», що вийшла у світ напередодні 15-ї річниці аварії на Чорнобильській АЕС у місцевому видавництві, стала помітним явищем не лише на Полтавщині. Нехитрі щирі розповіді ліквідаторів, переселенців, дітей «підранків «Чорнобиля» про бачене і пережите, з мозаїки яких складається грандіозне полотно людської трагедії, не залишать байдужим жодного читача. Вони вражають, шокують, обпікають.

Головні герої і водночас співавтори книги — люди різного віку, різних професій, різного життєвого досвіду. Але всі вони — «обпечені Чорнобилем» — за волею долі в лихопам'ятному 1986-му опинилися в пеклі. Вони бачили все на власні очі, власними руками боронили рідну землю від ядерного монстра, а тому і мають повне право на власне бачення трагедії, на власну «полинову правду». Правду, яка для масового читача може видатися надто болючою і навіть жорстокою, але яку кожному треба осягнути, осмислити і пережити власним розумом і серцем. Щоб знати, щоб пам'ятати, щоб не допустити повторення трагедії у мабутньому.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Розбирають і будують

Повідомляє МНС

Із 1 тис. 936 зруйнованих будинків унаслідок катастрофічного паводку в Закарпатській області розібрано 1670. Будують 863 нових будинків, ремонтують 1431. Споруджено 35 будинків, придбано 88 одиниць житла. Це дало змогу з 4948 відселених мешканців переселити в нові будинки та квартири понад 600 осіб.

До області надійшла допомога з інших регіонів України на загальну суму 17 млн. 700 тисяч гривень та гуманітарна від інших держав умовною вартістю понад 18 млн. гривень.

На ліквідації наслідків паводку працюють аварійно-рятувальні загони МНС України загальною кількістю 1 тис. 160 осіб та 170 одиниць техніки.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.
Фото Анатолія ЛИСЕНКА.

Правление акционерного общества «Югтехгаз»

уведомляет своих акционеров, что 5 июля 2001 года по месту нахождения предприятия: Одесская обл., Котовский р-н, ст. Борщи, состоится Общее собрание акционеров.

Повестка дня:

1. Отчет правления о финансово-хозяйственной деятельности Общества за 2000 год, основные направления деятельности Общества на 2001 год.
2. Отчет ревизионной комиссии.
3. Утверждение годового баланса и отчета.
4. Избрание председателя правления ОАО.

Регистрация акционеров прибывших на собрание с 8.00.

Тел. для справок: 8 (04862) 2-42-58.

Арбітражний суд м. Києва (01030, м. Київ вул. Б. Хмельницького, 44-Б) за заявою ДП «УК» Правекс-Естоппель» порушив справу № 21/593 від 07.06.2001 про банкрутство Корпорації «Моноліт» (252135, м. Київ, вул. Димитрівська, 71, ідентифікаційний код 24719575, р/р 260013064 в АТ «Велес» м. Київ,, МФО 322799).

Розпорядником майна призначено Лінкевича Олега Миколайовича (ліцензія № 528 від 28.03.2001 р.) м. Київ.

Заяви кредиторів та санаторів приймаються арбітражним судом протягом місяця з дня опублікування оголошення.

До відома громадськості!

Державне акціонерне товариство «**Придніпровські магістральні нафтопроводи**» м. Кременчук, Полтавської обл., вул. Перемоги, 32/5; тел. (05366) 2-21-17, 2-43-76; факс: (0536) 75-71-97; 201-41-79 подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заявку про видачу ліцензії з постачання природного газу за нерегульованим тарифом на території України.

Товариство з обмеженою відповідальністю **«РИТМ-К»,** ОКПО 31281062 оголошує про ліквідацію. Претензії приймаються протягом 2-х місяців. Ліквідаційна комісія знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Народного Ополчення,1, к.105.

Товариство з обмеженою відповідальністю **«Фуршет-Оболонь»** (04210, м. Київ, пр. Героїв Сталінграда,21/38, код ЄДРПОУ 30554012), повідомляє про зміну назви на Товариство з обмеженою відповідальністю «Юна-Оболонь».

Тел.(факс): 274-31-46.

Керуючий санацією боржника ВАТ «Криворізьке автотранспортне підприємство 14100»

повідомляє про продаж цілісного майнового комплексу на відкритих торгах.

До складу цілісного майнового комплексу входять:

1. Будинок АБК з виробничим корпусом.
2. Будинок ПММ.
3. ДОК-склад.
4. Будинок електропостачання.
5. Фарбувальне відділення.
6. Будинок кулінарії.
7. Будинок оздоровчого комплексу.
8. Автостоянка.
9. Блок пункт.
10. Траспортні засоби — 116 одиниць.
11. Виробниче обладнання, матеріали, запчастини та інше майно.

Майновий комплекс розташований за адресою: Дніпропетровська область, м. Кривий Ріг, вул.50-років Радянської міліції, 1.

Стартова вартість цілісного майнового комплексу складає 8672962,05 грн.

Відкриті торги відбудуться 4 липня 2001 року за адресою: Дніпропетровська область, м. Кривий Ріг, вул.50 років Радянської міліції,1.

Для участі у торгах бажаючі надають заяви в строк до 20 днів з моменту публікації оголошення. До заяви додається документ, підтверджуючий сплату авансу в розмірі 10% від стартової ціни та реєстраційного внеску в розмірі 17 гривень.

Оплата авансу здійснюється шляхом перерахування на розрахунковий рахунок боржника.

Результати торгів фіксуються в протоколі, який підписується ліквідатором та покупцем і затверджується Комітетом кредиторів.

Протокол затверджений Комітетом кредиторів є підставою для укладання угоди купівлі-продажу.

Ознайомитись з цілісним майновим комплексом можна за адресою: Дніпропетровська область, м. Кривий Ріг, вул.50 років Радянської міліції, 1, контактний телефон 8-05624-7154-17, 8-0562-65-89-65.

До уваги акціонерів ЗАТ «Ворскла»

Рада ЗАТ «Ворскла» повідомляє, що загальні збори акціонерів Товариства відбудуться 3 серпня 2001 року о 12 год. за адресою: Сумська область м. Тростянець, вул. Б. Хмельницького, 37. Початок реєстрації акціонерів — об 11 год.

Порядок денний:

1. Звіт дирекції про діяльність за звітний період;
2. Звіт ревізійної комісії про діяльність за звітний період;
3. Розподіл прибутку товариства за підсумками роботи у звітний період;
4. Приведення установчих документів товариства у відповідність до вимог чинного законодавства та затвердження відповідних змін і доповнень до статуту та установчої угоди товариства.
5. Затвердження програми розвитку товариства;
6. Переобрання органів управління товариства;
7. Створення дочірніх підприємств, структурних одиниць, відокремлених підрозділів та представництв товариства;
8. Участь товариства у спільних підприємствах, об'єднаннях підприємств та у спільній діяльності товариства;
9. Затвердження внутрішніх документів товариства.

Для участі у загальних зборах акціонери повинні мати при собі паспорт або інший документ, що засвідчує особу, а уповноважені представники акціонерів — також належним чином оформлену довіреність.

Дочірні підприємства:

«Говер-Комплект» (код ЄДРПОУ 30048209)

«Говер-Реммонтаж» (код ЄДРПОУ 30156190)

«Говер-Маркет» (код ЄДРПОУ 30048193)

«Говер-Механіка» (код ЄДРПОУ 30156164)

«Говер-НТ-Інструмент» (код ЄДРПОУ 30156171)

«Говер-Рембуд» (код ЄДРПОУ 30048224)

«Говер-Імпульс» (код ЄДРПОУ 30048214)

Повідомляють про свою ліквідацію згідно рішень Арбітражного суду Хмельницької області від 10 квітня 2001 року.

Претензії кредиторів приймаються ліквідаційною комісією протягом двох місяців за юридичною адресою підприємства: Хмельницька область, м. Городок, вул. Леніна,39. тел.3-12-80.

Арбітражний суд Вінницької області (м. Вінниця, Хмельницьке шосе,7) порушив справу № 697/5 про визнання банкрутом АТЗТ «Волейбольний клуб «Ремтехсільмаш», м. Вінниця, вул. Примакова,23, р/р 35426313701 в облуправлінні НБУ м. Вінниці, МФО 302504.

Розпорядник майна: Кубряка О. В., м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе,7, тел. 8(0432) 35-57-95.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються Арбітражним судом протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд м. Києва (01030, м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-б Постановою від 02.02.2001 р. по справі № 23/251 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Науково-виробниче — впроваджувальне підприємство «Процес», (м. Київ, бул. Дружби Народів, 19, ЗКПО 16299969).

Ліквідатором ТОВ «НВВП «Процес» призначено Щербаня Олексія Миколайовича, ліцензія № 000165, від 02.02.2000 р. поштова адреса: 01030 м. Київ-30, а/с 157.

В оголошенні надрукованому в газеті «ГУ» № 103 від 13.06.2001 року «До уваги акціонерів «Теофіпольський цукровий завод» пункт 7 «Про перебування членів ...» потрібно читати: «Про переобрання членів...» і далі по тексту.

*Товариство з обмеженою відповідальністю «Торгова компанія» «**СЕРВІСТЕХІНВЕСТ**», ід. код 31028780, зареєстроване Печерською РДА 31.07.2000 р. за адресою: м. Київ, вул. Мечникова,18, к.126, повідомляє про свою ліквідацію.*

Претензії приймаються протягом 1-го місяця.

Постановою Арбітражного суду Кіровоградської області № 10/59 від 04.05.2001 року закрите акціонерне товариство «Олександріянафтопродукт», ід. код 03483231 зареєстроване Олександрійською районною державною адміністрацією Кіровоградської області, свідоцтво про державну реєстрацію № 432 від 11 жовтня 1999 року за адресою: Кіровоградська область, м. Олександрія, вул. Садова, 3 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражним судом Чернігівської області (14000, м. Чернігів, вул. Леніна,20) порушено справу № 5/10/104Б про визнання банкрутом Талалаївський хлібокомбінат (17200, Чернігівська обл, смт. Талалаївка, вул. Робітнича,17, код ЄДРПОУ 01735287; р/р 26008400086001 в Талалаївському відділенні ТВБВ Чернігівського ОПЕРВ банку «Україна»).

Розпорядником майна призначено Куровського Володимира Васильовича, ліцензія № 000365 від 17.03.2000 року (16600, м. Ніжин, вул. Маяковського,2а; тел.5-36-86).

Ухвалою Арбітражного суду Кіровоградської області по справі № /05-01/1402/3-106/9/10 від 06.04.2001 р відкрита ліквідаційна процедура щодо банкрута — Гайворонського райспоживтовариства, м. Гайворон Кіровоградської області.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Грицюка Віктора Вікторовича (ліцензія Міністерства економіки України № 433 від 26.02.2001 р.), який проживає за адресою: Кіровоградська область, смт. Голованівськ, вул. Пушкіна, буд. 141.

Арбітражний суд Харківської області (61002, м. Харків, площа Свободи,5, Держпром, 8 під'їзд) порушив справу № Б-5928/2-30 про банкрутство Українсько-Панамського товариства з обмеженою відповідальністю «БОЛІД» (м. Харків, вул. Карла Маркса,25,. р/р 26009300149 в АКБ «Меркурій» м. Харків, МФО 351663, ЗКПО 20036264).

Розпорядником майна призначено Майданову Інну Володимирівну м. Харків, тел.: (0572) 14-90-32.

Заяви кредиторів та санаторів прийматься протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Одеської області (65032, м. Одеса, пр. Шевченка, 4) порушив справу № 17-2-21/01-3070, про визнання банкрутом дочірнього підприємства «ІРЕН-АЗС-1», Одеська обл. м. Іллічівськ, пл. Труда, 2 п/р № 2600201901 в ФАБ «Південний» м. Іллічівська, МФО 328663, ОКПО 25036938.

Розпорядником майна призначено Сафронова С. В. (ліцензія № 517 від 23.03.2001 р.)

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

ТОВ «Енергопостач»
(код ЄДРПОУ 30968183)
повідомляє про свою ліквідацію.
Претензії приймаються протягом місяця від дати опублікування цього оголошення.

ЗАТ Страхова компанія «Раритет»

запрошує акціонерів на чергові збори, які відбудуться 9 серпня 2001 року о 15.00 і за адресою: м. Київ, вул. Велика Житомирська,15.

Реєстрація учасників зборів з 12.00 до 14.00 в день та за місцем проведення зборів на підставі документів, що посвідчують особу та повноваження.

Порядок денний:

1. Звіт Правління про результати фінансово-господарської діяльності ЗАТ СК «Раритет» за 2000 рік.
2. Звіт ревізійної комісії про результати перевірки фінансово-господарської діяльності ЗАТ СК «Раритет» за 2000 рік.
3. Внесення змін та доповнень до установчих документів.
4. Затвердження Положення Про Раду ЗАТ СК «Раритет».
5. Затвердження результатів діяльності ЗАТ СК «Раритет» за 2000 рік порядку розподілу прибутку (покриття збитків).
6. Переобрання Правління ЗАТ СК «Раритет».
7. Затвердження нормативних документів ЗАТ СК «Раритет».

Довідки за тел.: (044) 212-3443, 212-4357.

Арбітражний керуючий Дяченко Сергій Вікторович

(Ліцензія № 000392 від 27.03.2000 р.)

контактний тел./факс (044) 235-90-77, повідомляє про ліквідацію

Товариства з обмеженою відповідальністю агропромислової фірми «ВАІР»

(м. Київ, вул. Рокосовського,4-а, код 16470015, № 26005301260664 в Подільському від. Промінвестбанку м. Києва, МФО 322197)

у зв'язку з визнанням його банкрутом

(Постанова Арбітражного суду м. Києва по справі № 15/31-б від 24.04.2001 р.)

у зв'язку з чим оголошується про продаж майна банкрута**, а саме:* ***нерухоме майно, *що знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Туполева,24; с. Павлівщина, Гребінківського р., Полтавської обл.,* ***інше майно:*** *автомобілі МАЗ 504В 1998 р. випуску; МАЗ 5551 1993 р. випуску; ГАЗ 52Д 1992 р. випуску; САЗ 3507Д 1989 р. випуску; напівпричеп МАЗ 8378 1987 р. випуску та інше.*

Продаж буде здійснюватись за оціночною ліквідаційною вартістю.

Ваші пропозиції щодо придбання зазначеного майна слід надсилати за адресою: 01030, м. Київ, а/с 103, Дяченко С. В.

Арбітражний суд Тернопільської області (46001, м. Тернопіль, вул. Кн. Острозького, 14 а), який визнав за заявою Гусятинської ДПІ справа № 11Б-1 ВАТ «Оришківське заводоуправління будівельних матеріалів «Керамік» (юридична адреса: Тернопільська обл., Гусятинський р-н, с. Оришківці, р/р 260012771 в ТОД АППБ «Аваль» м. Тернопіль, МФО 338501, ід. код 00291536) по ст.52 банкрутом перевів провадження процедури банкрутства на загальних підставах.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Окряка Анатолія Володимировича (ліцензія № 000006 від 28.12.1999 р.)

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування даного оголошення.

ВККФ «Вокзал-Експрес» ЛТД
повідомляє про зменшення Статутного фонду.
Адреса фірми: м. Чернівці, вул. Гагаріна, 38
тел. 2-40- 67

Арбітражний суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема,157) порушив справу № 15/83 Б про визнання банкрутом товариства з обмеженою відповідальністю «Вектор-Маркетинг» (юридична адреса: Донецька область, 83096, м. Донецьк, вул. Васнецова,13А, п/р 26006301745670 в ГУ ПІБ м. Донецька, МФО 334635, ЄДРПОУ 234312070»).

Розпорядником майна призначено Харахаш Світлану Євгенівну, ліцензія № 00325.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, пл. Леніна,1) порушив справу № 2/68 про банкрутство ТОВ Науково-виробниче підприємство «ЛІТА-М» (54030, м. Миколаїв, вул. Обсерваторна, 6/1; код ЄДРПОУ 24779011; р/р 26003225722001 в МФ КБ «Приватбанк», МФО 325610). Розпорядником майна призначено Кукіна В. В., ліцензія № 000051.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ховайте гроші від попутників

А ще був випадок

Збираюся у відрядження. Упакувала речі в дорожню сумку, у маленьку жіночу сумочку вмістила косметичку, кілька візиток, гаманець...

Ой, ні, подумалося, усі гроші в гаманець класти не буду, і чоловік про це саме каже. Примостила їх у пакет і заховала у велику сумку. Так надійніше. У гаманці залишила найнеобхідніше.

...На Київському вокзалі — метушня, народу море, натовп кидається туди-сюди — над усім владарює ремонт... Господи! Коли це все закінчиться? Нарешті добралася до свого купе. Приємні попутники, вечірня розмова за чаєм, перезнайомилися, як годиться. Слава Богу, хоч тут без напрягу.

Правда, одна з попутниць усе дошкуляла своїми проблемами: міська влада надумала будувати великий житловий будинок неподалік її обійстя. І від гуркоту вантажівок, що їздили занадто часто, від риття фундаменту в стінах її старовинного особняка утворилися тріщини. З цим фактом неспокійна жінка ознайомила всіх, кого вважала за потрібне, не лише в обласному центрі, а й в столиці. Тепер одне з двох —або перенесуть будівництво в інше місце, або зроблять безкоштовний ремонт її помешкання. Вона так не здасться. Закони знає добре, отож начувайтеся, лиходії...

А юнак, що відразу розташувався на верхній полиці, спокійний, в розмову не втручається, зайнятий своїми думками. По всьому видно — хлопець забезпечений, стежить за модою. Під подушкою — плеєр, у руці —мобілка. Не розлучається з нею, чи дзвінка чекає, чи сам намагається додзвонитися — все крутить її, крутить в руках, аж до нервозності. Чого б то? Не іграшка ж.

Вранці, як звично, та сама метушня — встигнути вмитися, здати білизну, не забути взяти квиток для звітності...

Нарешті стою на пероні, вдихаю чисте повітря тихого міста, що потопає в зелені садів. Після Києва — трохи незвична розмірена неспішність транспорту, поодинокі перехожі. Добираюся до готелю, заповнюю бланки, дістаю гаманець і...

О, Господи! Мене обікрали! Коли, хто? Та яке це вже має значення? Гроші, які я відклала на оплату готелю, зникли! Сто гривень з моїх відрядженням! Запізніло каюся, що залишала довірливо сумочку на видному місці, але ж мої попутники з виду солідні, забезпечені люди, ми вели серйозні бесіди, хто б міг подумати?

Навіщо пишу? Щоб попередити собі подібних — довірливих і наївних, злодії таких люблять: не залишайте гроші на видноті, довіряючись тимчасовим знайомим. Не тримайте всі гроші в гаманці, краще їх розділити. Я згадала добрим словом чоловіка, який порадив мені зробити саме так — частину грошей покласти подалі, ніби сховати їх від самої себе... Їдучи у відпустку чи у відрядження, пам'ятайте про це.

А мобілка в юнака могла бути іграшковою. Адже вона так і не задзвонила...

Марія ДАВИДЕНКО.

Народний календар

Коли червень сухий — купуй бджілку, а мокрий — корівку

16 ЧЕРВНЯ — Луки. Якщо йтиме дощ цього дня, то добре вродять гриби.

17 ЧЕРВНЯ — Митрофана. На Поліссі сіяли гречку і льон.

22 ЧЕРВНЯ — Кирила. Зацвіла липа — на тепло й сонячне літо.

Прикмети червня

- Часто гуркотить грім, зливаючися в суцільний гул, — буде град.
- Улітку західний вітер завжди несе негоду, східний — спеку й посуху.
- Якщо краплини роси висять на самісіньких кінчиках травинок чи листків, буде дощ.
- Зелена веселка — на дощ, жовта — на гарну погоду, червона —на спеку і вітер.
- Рясно цвіте акація — на врожайний рік.

Фото з конверта

Спокусниця з Едему

На знімку ви бачите дівчину зі зміюкою (модель), а поряд — автора зачіски, киянку Вікторію Князьську, яка і надіслала фото до редакції. Волосся моделі перетворене на едемський сад. На гіллі — змій-спокусник. Дівчина — просто Єва. А звичайне червоне яблуко виконує роль яблука спокуси.

Дівчата — учасниці Першого відкритого чемпіонату з перукарського мистецтва, декоративної косметики та нейл-дизайну. Відбувся він у рамках П'ятого міжнародного фестивалю перукарського мистецтва «Весняна фантазія-2001» у Калінінграді (Росія). Перукарі змагалися в двох номінаціях: «Вулична мода» та «Фантазійна зачіска». Одна з них, фантазійна, у виконанні єдиної учасниці з України киянки Вікторії Князьської — на знімку. Називається вона «Спокуса в раю». Цей витвір не отримав першого призу фестивалю, але його високо оцінив голова журі —знаменитий майстер Сергій Звєрев. А глядачі віддали Вікторії приз своїх симпатій.

Юлія ПОТАПЕНКО.

Смачного!

Карасі фаршировані

Добре вичищені й вимочені карасі середнього розміру промокніть рушничком, натріть ззовні і зсередини сіллю, начиніть і складіть на злегка змащену сметаною сковороду.

Зробіть підливу: підсмажте на олії підсолену цибулю, додайте ложку пшеничного борошна, зніміть з вогню, перемішайте. Коли маса трохи прохолоне, влийте теплу кип'ячену воду, покладіть сметану і ставте на вогонь. Як закипить — посоліть і поперчіть до смаку, покладіть лавровий лист і залийте підливою рибу так, щоб бочок її трохи виглядав із рідини. Поставте у піч чи духовку і печіть, аж доки підлива не загусне.

Для начинки: цибулю вимочіть у воді, посоліть і підсмажте в олії або смальці до прозорості. Покладіть туди приварені й посічені гриби. Знявши з вогню, додайте трошки борошна, гарно вимішайте, щоб не було грудок. Смачного!

Катерина ПИШНА.

Сміла Черкаської області.

Це цікаво

Біла, червона, рожева, зелена...

Коли картопляні бульби проростають на поверхні грунту, від світла вони зеленіють. Вживати таку картоплю ні в якому разі не можна. Адже у зеленій частині міститься отруйна речовина соланін. Наслідок — головний біль, нездужання, болі в печінці. Тому слідкуйте, щоб на вашій ділянці усі бульби були прикриті землею, а зібравши осінній урожай — зберігайте картоплю в темному приміщенні.

А я роблю так

Взуття також любить догляд

Після висихання на взутті залишаються білі плями. Щоб позбутися їх, намочіть тампон в оцті й гарненько протріть взуття. Після того, як висохне, змастіть кремом. А взагалі, щоб шкіряні підошви не пропускали вологи, просочіть їх парафіном наполовину з олією.

А. ЧЕРЕДНИЧЕНКО.

Знам'янка Кіровоградської області.

Корисно знати

Якщо була дуже гарячою праска...

■ Прасувати предмети жіночої білизни треба трохи вологими, спочатку з вивороту, за поздовжньою ниткою, і лише після цього з лицьового боку.

■ Підпалини з лляних речей зникнуть, якщо їх на ніч замочити у воді наполовину з кислим молоком.

■ Для видалення підпалин з бавовняних речей їх слід замочити на годину в холодній воді, потім протерти таким розчином: одна чайна ложка хлорного вапна на одну склянку води. Потім ретельно прополоскати.

■ Видалити підпалину допоможе ріпчаста цибуля. Половинкою цибулини потерти пляму і промити її водою з милом чи з пральним порошком.

Астрологічний прогноз

на 18 — 24 червня 2001 року

Для багатьох тиждень спокійний. Завдяки терпінню, використанню своїх внутрішніх сил ви зможете багато чого досягти.

ОВЕН. Якщо ви виявляли терпіння і наполегливість у навчанні, поїздках чи у зміцненні нових контактів і зв'язків, то цього тижня зможете побачити результат ваших зусиль. Особливе значення це матиме у вашій громадській діяльності.

ТЕЛЕЦЬ. Ваша копітка і тривала праця щодо створення чи отримання фінансової стабільності, системи життєвих цінностей протягом цього тижня приведе до відчутних змін у кар'єрі та соціальному статусі. Успіх або невдача залежатимуть від вашої репутації.

БЛИЗНЯТА. Цього тижня ви дізнаєтеся, чого варті ваші зусилля над собою, вияв самодисципліни і організованості. Можливо, терпіння буде винагороджено позитивним рішенням суду, а хтось отримає тендер на рекламу.

РАК. Все, що з вами відбувалося останнім часом, спрямовано на те, щоб ви усвідомили свій внутрішній світ, прислухалися до нього. Особливо цього тижня ви зможете відчути залежність вашого реального життя від внутрішнього стану.

ЛЕВ. Якщо ви вчасно зрозуміли, що обмеження у вашому громадському житті неминучі й поставилися до них по-філософськьому, то цього тижня пересвідчитеся, що підкорилися ситуації, яка склалася, не марно.

ДІВА. Ви можете досягти дуже багато у своїй професійній діяльності лише в тому випадку, якщо не побоїтеся взяти на себе відповідальність і діятимете самостійно. Розраховувати можете на свою інтуїцію і натхнення.

ТЕРЕЗИ. Успіх і визнання, які до вас прийдуть цього тижня, залежать від докладених вами зусиль щодо створення і зміцнення стосунків з партнерами, які перебувають далеко або за кордоном.

СКОРПІОН. Вам треба докласти зусилля, щоб розв'язати питання, пов'язані з чужими грошима. Це можуть бути спадщина, кредити, позики або податки. Можливий ризик під час отримання цих грошей, але ви цілком можете все передбачити.

СТРІЛЕЦЬ. Вам варто підкоритися своєму чоловікові чи дружині або партнеру, згодом ви зрозумієте, що це вас врятувало від необдуманих рішень, і в нагоду за це знайдете нове джерело інформації чи обсяг знань.

КОЗЕРІГ. Ваша копітка праця буде спрямована на отримання стабільності. Питання в тому, на якому рівні вам вона потрібна. Якщо це матеріальний рівень, то вам треба зайнятися або заробленням грошей, або своїм здоров'ям.

ВОДОЛІЙ. Ваші терплячі й тривалі творчі дослідження або захоплення дадуть очевидні результати. Одним із них стане впевненість у собі й обраному шляху. Ваше тонке розуміння мотивів поведінки інших людей сприятиме зміцненню стосунків з ними.

РИБИ. Можете дізнатися про раніше приховане від вас або мати для себе користь, якщо залишатиметеся в тіні й спостерігатимете за тим, що відбувається, не беручи в ньому участі. Проводьте більше часу вдома, серед близьких.

Редактор номера Людмила КОХАНЕЦЬ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 150000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».

Зам. 03110106.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції:
03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 446-91-37,
441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Засновник і видавець – Верховна Рада України